

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 600/2012

ze dne 21. června 2012

o ověřování výkazů emisí skleníkových plynů a výkazů tunokilometrů a akreditaci ověřovatelů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES⁽¹⁾, a zejména na čl. 15 odst. 4 této směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Celkový rámec pravidel pro akreditaci ověřovatelů je nezbytný k zajištění toho, aby ověření výkazů provozovatele nebo provozovatele letadel v rámci systému Unie pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, jež mají být předkládány v souladu s nařízením Komise (EU) č. 601/2012 ze dne 21. června 2012 o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁽²⁾, vykonávali ověřovatelé s technickou způsobilostí k provádění svěřených úkolů nezávisle a nestranně a v souladu s požadavky a zásadami uvedenými v tomto nařízení.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu⁽³⁾

stanoví obecný rámec pro usnadnění volného pohybu služeb a jejich poskytovatelů v Unii při zachování vysoké kvality služeb. Harmonizace pravidel Unie pro akreditaci a ověřování týkajících se systému Unie pro obchodování s emisemi by měla přispět ke konkurenceschopnosti trhu pro ověřovatele a zároveň zajistí transparentnost a informovanost pro provozovatele a provozovatele letadel.

- (3) Při provádění článku 15 směrnice 2003/87/ES je nutné zajistit synergii mezi komplexním rámcem pro akreditaci zavedeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93⁽⁴⁾, a souvisejícími ustanoveními rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ze dne 9. července 2008 o společném rámci pro uvádění výrobků na trh a o zrušení rozhodnutí Rady 93/465/EHS⁽⁵⁾ na jedné straně a konkrétními podmínkami systému Unie pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a požadavky, které jsou nezbytné pro účinné provádění směrnice 2003/87/ES, na straně druhé. Nařízení (ES) č. 765/2008 by se mělo i nadále používat na ty aspekty akreditace ověřovatelů, jimiž se toto nařízení nezabývá. Zejména by mělo být zajištěno, aby tam, kde v důsledku vnitřních postupů členského státu vnitrostátní orgán jmenovaný dotčeným členským státem v souladu s nařízením (ES) č. 765/2008 uplatní postup, který je alternativou akreditace, a sice certifikaci ověřovatelů, kteří jsou fyzickými osobami, poskytne dotčený členský stát podpůrné doklady o tom, že takový orgán splňuje podobnou úroveň důvěryhodnosti jako vnitrostátní akreditační orgány, které se úspěšně podrobily vzájemnému hodnocení uspořádanému orgánem uznaným podle článku 14 uvedeného nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Viz strana 30 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽³⁾ Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 82.

- (4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES⁽¹⁾ stanoví nezávislý a neutrální akreditační systém a systém udělování licencí environmentálním ověřovatelům. V zájmu soudržnosti a snížení administrativní zátěže členských států a hospodářských subjektů je vhodné brát v úvahu synergie mezi uvedeným nařízením a tímto nařízením.
- (5) Systém ověřování a akreditace by měl zabránit zbytečnému zdvojení postupů a organizací zřízených podle jiných právních nástrojů Unie, které by vedlo k větší zátěži členských států nebo hospodářských subjektů. Proto je vhodné využít osvědčené postupy vyplývající z uplatňování harmonizovaných norem přijatých Evropským výborem pro normalizaci na základě pověření Komise v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti⁽²⁾, jako je harmonizovaná norma týkající se všeobecných požadavků na akreditační orgány akreditující subjekty posuzování shody a harmonizovaná norma týkající se požadavků na subjekty validování nebo ověřování skleníkových plynů pro účely akreditace nebo jiných forem uznávání, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, a dále pak dokument EA-6/03 a jiné technické dokumenty, které vypracovala Evropská organizace pro spolupráci v oblasti akreditace nebo jiné orgány.
- (6) Při stanovení harmonizovaných pravidel pro ověřování výkazů provozovatele nebo provozovatele letadel a pro akreditaci ověřovatelů je nezbytné zajistit, aby zátěž provozovatelů emitujících nižší množství oxidu uhličitého (CO₂) za rok, provozovatelů letadel považovaných za malé producenty emisí ve smyslu nařízení (EU) č. 601/2012 a rovněž zátěž na dostupné zdroje členských států nebyly nepřiměřené vůči sledovanému cíli.
- (7) Článek 27 směrnice 2003/87/ES umožňuje členským státům vyloučit ze systému Unie pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů malá zařízení podléhající rovnocenným opatřením za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v uvedeném článku. Toto nařízení by se na zařízení vyloučená podle článku 27 směrnice 2003/87/ES nemělo přímo vztahovat, pokud členský stát nerozhodne, že se toto nařízení použije.
- (8) V souladu se zásadami přílohy V směrnice 2003/87/ES by měl ověřovatel používat přístup založený na riziku s cílem získat ověřovací posudek poskytující přiměřené ujištění, že údaje o celkovém množství emisí nebo celkovém počtu tunokilometrů neobsahují závažné nepřesnosti a výkaz lze v rámci ověřování označit za uspokojivý. Úroveň ujištění by se měla vztahovat k hloubce a podrobnostem ověřovacích činností prováděných během ověřování a ke znění výkladu ověřovacího posudku. Ověřovatel by měl být s ohledem na zjištění a informace získané během ověřovacího procesu povinen upravit jednu nebo více činností v průběhu ověřování tak, aby splňovaly požadavky na dosažení přiměřeného ujištění.
- (9) Aby nedošlo k záměně úloh příslušného orgánu a ověřovatele, měly by být jasně definovány povinnosti ověřovatele při provádění ověřování. Ověřovatel by měl vycházet z plánu pro monitorování schváleného příslušným orgánem a posoudit, zda tento plán a postupy v něm popsané byly správně provedeny. Pokud ověřovatel zjistí nesoulad s nařízením (EU) č. 601/2012, měl by tuto skutečnost uvést v ověřovací zprávě.
- (10) Pro provedení účinného ověření výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel je třeba zcela porozumět jejich činnostem. Ověřovatel by měl požadované ověřovací činnosti provádět pouze po předběžném posouzení toho, zda je k tomu odborně způsobilý. Ve snaze o zajištění vysoké úrovně kvality ověřovacích činností by měla být vytvořena harmonizovaná pravidla pro předběžné posouzení toho, zda je ověřovatel odborně způsobilý, nezávislý a nestranný při provádění požadovaných ověřovacích činností v souladu s pravidly a zásadami uvedenými v tomto nařízení.
- (11) Výměna příslušných informací mezi provozovatelem nebo provozovatelem letadel a ověřovatelem je důležitá ve všech aspektech ověřovacího procesu, zejména ve fázi před uzavřením smlouvy, při provádění strategické analýzy ověřovatelem a po celou dobu ověřování. Je nutné stanovit soubor harmonizovaných požadavků, podle nichž by se měla tato výměna informací mezi provozovatelem nebo provozovatelem letadel a ověřovatelem vždy řídit.
- (12) Všechny ověřovací činnosti v ověřovacím procesu jsou vzájemně propojeny a měly by být završeny tím, že ověřovatel vydá ověřovací zprávu, která obsahuje prohlášení o ověření shodující se s výsledkem ověření. Měly by být stanoveny harmonizované požadavky na ověřovací zprávy a provádění ověřovacích činností, které zajistí, aby ověřovací zprávy a ověřovací činnosti v členských státech splňovaly stejné normy.

(1) Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1.

(2) Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

- (13) Analýza náchylnosti k nepřesnostem vykazovaných údajů, které by mohly být závažné, je důležitou součástí ověřovacího procesu a určuje, jakým způsobem by měl ověřovatel ověřovací činnosti provádět. Každý prvek ověřovacího procesu je proto do značné míry spojen s výsledkem analýzy rizika vzniku nepřesností.
- (14) Pro ověření výkazu provozovatelů letadel a výkazu provozovatelů úložišť, jež jsou předmětem směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého a o změně směrnice Rady 85/337/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES a 2008/1/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006⁽¹⁾, by mělo být zavedeno zvláštní ustanovení.
- (15) Správné a účinné vykazování emisí skleníkových plynů provozovatelem nebo provozovatelem letadel je důležité pro účely provádění směrnice 2003/87/ES. K zajištění správného fungování procesu monitorování a vykazování by součástí ověřovacích činností prováděných ověřovatelem mělo být neustálé zlepšování výkonnosti provozovatele nebo provozovatele letadel.
- (16) Ověřovací činnosti a vydávání ověřovacích zpráv by měli provádět odborně způsobilí ověřovatelé a jejich zaměstnanci. Ověřovatelé by měli zavést a neustále zlepšovat interní procesy, které zajistí, aby byli všichni zaměstnanci podléající se na ověřovacích činnostech odborně způsobilí k provádění úkolů, kterými byli pověřeni. Kritéria pro stanovení odborné způsobilosti ověřovatele by měla být ve všech členských státech stejná a měla by být ověřitelná, objektivní a transparentní.
- (17) Vnitrostátní akreditační orgán zřízený v souladu s nařízením (ES) č. 765/2008 by měl být oprávněn akreditovat odbornou způsobilost ověřovatele k provádění ověřovacích činností podle tohoto nařízení a vydávat k této odborné způsobilosti oficiální stanoviska, přijímat správní opatření a vykonávat dozor nad ověřovateli.
- (18) Členský stát, který nepovažuje zřízení vnitrostátního akreditačního orgánu nebo provádění ověřovacích činností za hospodářsky smysluplné nebo udržitelné, by se měl obrátit o pomoc na vnitrostátní akreditační orgán jiného členského státu. Provádění akreditačních činností podle tohoto nařízení by mělo být povoleno pouze těm vnitrostátním akreditačním orgánům, které byly úspěšně podrobeny vzájemnému hodnocení uspořádanému orgánem uznaným podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008.
- (19) U vnitrostátních akreditačních orgánů, které prokázají soulad s tímto nařízením a které se již úspěšně podrobily vzájemnému hodnocení uspořádanému orgánem uznaným podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008, by se mělo předpokládat, že splňují procedurální požadavky uložené vnitrostátním akreditačním orgánům, např. požadavky na strukturu vnitrostátních akreditačních orgánů, vytvoření procesu ověřování odborné způsobilosti, vytvoření nezbytných postupů a systému řízení a opatření k zajištění důvěrnosti získaných informací, a měly by být zbaveny povinnosti podrobit se novému vzájemnému hodnocení po vstupu tohoto nařízení v platnost. V souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS⁽²⁾ by měly být za účelem zajištění transparentnosti zveřejněny informace o životním prostředí uvedené v ověřených výkazech provozovatele nebo provozovatele letadel přijatých orgány veřejné správy s výhradou některých požadavků na ochranu důvěrných informací.
- (20) Pro správné fungování systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a dohled nad kvalitou ověřování je důležitá účinná spolupráce mezi vnitrostátními akreditačními orgány nebo případně jinými vnitrostátními orgány a příslušnými orgány. Z důvodu transparentnosti je nutné zajistit, aby vnitrostátní akreditační orgány nebo případně jiné vnitrostátní orgány a příslušné orgány stanovily účinné prostředky pro výměnu informací. Výměna informací mezi příslušnými orgány navzájem a mezi příslušnými orgány a vnitrostátními akreditačními orgány nebo jinými vnitrostátními orgány by se měla řídit nejprísnejšími zárukami důvěrnosti a služebního tajemství a měla by probíhat v souladu s příslušným vnitrostátním právem a právem Unie.
- (21) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro změnu klimatu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení obsahuje ustanovení pro ověřování výkazů předkládaných podle směrnice 2003/87/ES a pro akreditaci ověřovatelů a dohledu nad nimi.

Aniž jsou dotčeno nařízení (ES) č. 765/2008, toto nařízení dále obsahuje ustanovení týkající se vzájemného uznávání ověřovatelů a vzájemného hodnocení vnitrostátních akreditačních orgánů podle článku 15 směrnice 2003/87/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114.

⁽²⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

Článek 2

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na ověřování údajů o emisích skleníkových plynů a údajů o tunokilometrech v období od 1. ledna 2013 vykazovaných podle článku 14 směrnice 2003/87/ES.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se kromě definic, jež stanoví článek 3 směrnice 2003/87/ES a článek 3 nařízení (EU) č. 601/2012, použijí i tyto definice:

- 1) „detekčním rizikem“ se rozumí riziko, že ověřovatel nezjistí závažnou nepřesnost;
- 2) „akreditací“ se rozumí osvědčení vnitrostátního akreditačního orgánu, že ověřovatel splňuje požadavky stanovené harmonizovanými normami ve smyslu čl. 2 bodu 9 nařízení (ES) č. 765/2008 a požadavky stanovené v tomto nařízení, jež jsou nezbytné k ověření výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel;
- 3) „ověřovatelem“ se rozumí právnická osoba nebo jiný právní subjekt provádějící ověřovací činnosti podle tohoto nařízení, které jsou v okamžiku vydání ověřovací zprávy akreditovány vnitrostátním akreditačním orgánem podle nařízení (ES) č. 765/2008 a podle tohoto nařízení, nebo fyzická osoba, která je v okamžiku vydání ověřovací zprávy pověřena jiným způsobem, aniž je dotčen čl. 5 odst. 2 prvního z uvedených nařízení;
- 4) „ověřením“ se rozumí činnosti prováděné ověřovatelem za účelem vydání ověřovací zprávy podle tohoto nařízení;
- 5) „závažnou nepřesností“ se rozumí nepřesnost, která podle názoru ověřovatele překračuje sama o sobě nebo ve spojení s jinými nepřesnostmi úroveň závažnosti nebo která by mohla negativně ovlivnit hodnocení výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel příslušným orgánem;
- 6) „výkazem provozovatele nebo provozovatele letadel“ se rozumí roční výkaz emisí, který provozovatel nebo provozovatel letadel předkládá podle čl. 14 odst. 3 směrnice 2003/87/ES, nebo výkaz tunokilometrů, který provozovatel letadel předkládá pro účely žádosti o přidělení povolenek podle článků 3e a 3f uvedené směrnice;
- 7) „rozsahem akreditace“ se rozumí činnosti uvedené v příloze I, na které se o akreditaci žádá nebo na které byla akreditace udělena;
- 8) „odbornou způsobilostí“ se rozumí schopnost uplatňovat znalosti a dovednosti pro výkon určité činnosti;
- 9) „úrovň závažnosti“ se rozumí kvantitativní prahová hodnota nebo mezní bod, nad níž jsou nepřesnosti samy o sobě nebo ve spojení s jinými nepřesnostmi považovány ověřovatelem za závažné;
- 10) „kontrolním systémem“ se rozumí posouzení rizik provozovatelem nebo provozovatelem letadel a celý soubor kontrolních činností, včetně jejich trvalého řízení, který provozovatel nebo provozovatel letadel vytvoří, zdokumentuje, zavede a spravuje podle článku 58 nařízení (EU) č. 601/2012;
- 11) „kontrolními činnostmi“ se rozumějí veškeré úkony, které provozovatel nebo provozovatel letadel provede – nebo opatření, která zavede – ke zmírnění inherentních rizik;
- 12) „neshodou“ se rozumí jeden z těchto případů:
 - a) pro účely ověření výkazu emisí provozovatele: jakýkoli úkon nebo opomenutí úkonu ze strany provozovatele, které jsou v rozporu s povolením k vypouštění emisí skleníkových plynů a požadavky plánu pro monitorování schváleného příslušným orgánem;
 - b) pro účely ověření výkazu emisí nebo tunokilometrů provozovatele letadel: jakýkoli úkon nebo opomenutí úkonu ze strany provozovatele letadel, které jsou v rozporu s požadavky plánu pro monitorování schváleného příslušným orgánem;
 - c) pro účely akreditace podle kapitoly IV: jakýkoli úkon nebo opomenutí úkonu ze strany ověřovatele, které jsou v rozporu s požadavky tohoto nařízení;
- 13) „místem“ se pro účely ověření výkazu emisí nebo tunokilometrů provozovatele letadel rozumí umístění, v nichž je definován a řízen proces monitorování, včetně umístění, v nichž jsou kontrolovány a ukládány příslušné údaje a informace;
- 14) „kontrolním prostředím“ se rozumí prostředí, v němž funguje systém vnitřní kontroly, a celková činnost vedení provozovatele nebo provozovatele letadel pro zajištění informací o tomto systému vnitřní kontroly;
- 15) „inherentním rizikem“ se rozumí náchylnost parametru ve výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel k nepřesnostem, které by mohly být závažné samy o sobě nebo ve spojení s jinými nepřesnostmi, před zohledněním účinku všech příslušných kontrolních činností;

- 16) „kontrolním rizikem“ se rozumí náchylnost parametru ve výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel k nepřesnostem, které by mohly být závažné samy o sobě nebo ve spojení s jinými nepřesnostmi a kterým kontrolní systém nezamezí nebo které včas nezjistí a neopraví;
- 17) „ověřovacím rizikem“ se rozumí riziko, které je funkcí inherentního, kontrolního a detekčního rizika, že ověřovatel vydá nesprávný ověřovací posudek, pokud výkaz provozovatele nebo provozovatele letadel obsahuje závažné nepřesnosti;
- 18) „přiměřeným ujištěním“ se rozumí vysoká, nikoli však absolutní úroveň ujištění kladně vyjádřená v ověřovacím posudku a udávající, zda výkaz provozovatele nebo provozovatele letadel, který je předmětem ověření, neobsahuje závažnou nepřesnost;
- 19) „analytickými postupy“ se rozumí analýza výkyvů a trendů v údajích včetně analýzy vztahů v údajích, které nejsou v souladu s jinými příslušnými informacemi nebo které se odchylují od předvídaného množství;
- 20) „interní dokumentací o ověření“ se rozumí veškerá interní dokumentace, kterou ověřovatel shromáždil s cílem zaznamenat všechny podpůrné doklady a zdůvodnit činnosti prováděné za účelem ověření výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel;
- 21) „vedoucím auditorem systému EU ETS“ se rozumí auditor systému EU ETS pověřený vedením a kontrolou ověřovacího týmu a zodpovědný za ověření výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel a za podávání zpráv o tomto ověření;
- 22) „auditorem systému EU ETS“ se rozumí jednotlivý člen ověřovacího týmu zodpovědný za ověření výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel, který není vedoucím auditorem systému EU ETS;
- 23) „technickým odborníkem“ se rozumí osoba poskytující podrobné znalosti a odborné zkušenosti ohledně určitého předmětu potřebného k provádění ověřovacích činností pro účely kapitoly III a k provádění akreditačních činností pro účely kapitoly V;
- 24) „úrovňní ujištění“ se rozumí stupeň ujištění, který ověřovatel uvádí v ověřovací zprávě s cílem snížit ověřovací riziko podle okolností ověřovací povinnosti;
- 25) „posuzovatelem“ se rozumí osoba jmenovaná vnitrostátním akreditačním orgánem k posouzení ověřovatele podle tohoto nařízení, a to samostatně nebo jako člen posuzovacího týmu;
- 26) „vedoucím posuzovatelem“ se rozumí posuzovatel, který celkově odpovídá za posouzení ověřovatele podle tohoto nařízení;

- 27) „nepřesností“ se rozumí opomenutí, zkreslení nebo chyba v údajích vykázaných provozovatelem nebo provozovatelem letadel s výjimkou přípustné nejistoty podle čl. 12 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 601/2012.

Článek 4

Předpoklad shody

Pokud ověřovatel prokáže shodu s kritérii stanovenými v příslušných harmonizovaných normách ve smyslu čl. 2 bodu 9 nařízení (ES) č. 765/2008 nebo v jeho částech, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, předpokládá se, že splňuje požadavky stanovené v kapitolách II a III tohoto nařízení v rozsahu, v němž se harmonizované normy na tyto požadavky vztahují.

Článek 5

Obecný rámec pro akreditaci

V případě, že toto nařízení neobsahuje žádné konkrétní ustanovení týkající se složení vnitrostátních akreditačních orgánů nebo činností a požadavků spojených s akreditací, použijí se příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 765/2008.

KAPITOLA II

OVĚŘENÍ

Článek 6

Spolehlivost ověření

Ověřený výkaz o emisích musí být pro uživatele spolehlivý. Musí věrně znázorňovat to, co tvrdí, že znázorňuje, nebo o čem lze přiměřeně předpokládat, že znázorňuje.

Proces ověření výkazů o emisích je účinným a spolehlivým nástrojem podporujícím postupy zajišťování kvality a kontroly kvality a zároveň poskytuje informace, na jejichž základě může provozovatel nebo provozovatel letadel jednat tak, aby při monitorování a vykazování emisí zlepšil svou výkonnost.

Článek 7

Obecné povinnosti ověřovatele

1. Ověřovatel provádí ověření a činnosti vyžadované touto kapitolou s cílem předložit ověřovací zprávu, jejímž závěrem je přiměřené ujištění, že výkaz provozovatele nebo provozovatele letadel neobsahuje závažné nepřesnosti.

2. Ověřovatel plánuje a provádí ověření s přístupem profesní skepse, který připouští, že mohou existovat okolnosti způsobující, že informace ve výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel obsahují závažné nepřesnosti.

3. Ověřovatel musí ověření provádět ve veřejném zájmu, tedy nezávisle na provozovateli nebo provozovateli letadel a příslušných orgánech odpovědných za směrnici 2003/87/ES.

4. Během ověřování ověřovatel posoudí, zda:

- a) je výkaz provozovatele nebo provozovatele letadel úplný a splňuje požadavky uvedené v příloze IX nařízení (EU) č. 601/2012;
- b) je jednání provozovatele nebo provozovatele letadel v souladu s požadavky povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a plánu pro monitorování schváleného příslušným orgánem, pokud jde o ověření výkazu emisí provozovatele, a s požadavky plánu pro monitorování schváleného příslušným orgánem, pokud jde o ověření výkazu emisí nebo tunokilometrů provozovatele letadel;
- c) údaje ve výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel neobsahují závažné nepřesnosti;
- d) lze předložit informace na podporu činností týkajících se toku dat provozovatele nebo provozovatele letadel, kontrolního systému a souvisejících postupů za účelem zdokonalení jejich monitorování a vykazování.

Za účelem uvedeným v písmeni c) tohoto odstavce si ověřovatel vyžádá od provozovatele nebo provozovatele letadel jasný a objektivní důkaz pro doložení vykázaných úhrnných emisí nebo tunokilometrů s přihlédnutím ke všem dalším informacím uvedeným ve výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel.

5. Pokud ověřovatel zjistí, že činnost provozovatele nebo provozovatele letadel není v souladu s nařízením (EU) č. 601/2012, uvede tuto nesrovnalost v ověřovací zprávě, a to i v případě, že je plán pro monitorování schválen příslušným orgánem.

6. Pokud nebyl plán pro monitorování schválen příslušným orgánem podle článku 11 nařízení (EU) č. 601/2012, je neúplný nebo pokud během vykazovaného období došlo k významným změnám podle čl. 15 odst. 3 nebo 4 uvedeného nařízení, které nebyly příslušným orgánem odpovídajícím způsobem schváleny, poučí ověřovatel provozovatele nebo provozovatele letadel, aby si potřebné schválení od příslušného orgánu vyžádal.

Po schválení příslušným orgánem ověřovatel pokračuje v ověřovacích činnostech nebo je opakuje či odpovídajícím způsobem přizpůsobuje.

Pokud nebylo schválení uděleno před vydáním ověřovací zprávy, ověřovatel tuto skutečnost uvede v ověřovací zprávě.

Článek 8

Povinnosti před uzavřením smlouvy

1. Před přijetím ověřovací povinnosti se ověřovatel důkladně seznámí s činností provozovatele nebo provozovatele letadel a posoudí, zda může ověření provést. Pro tento účel ověřovatel alespoň:

- a) posoudí rizika spojená s provedením ověření výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel v souladu s tímto nařízením;
- b) provede revizi informací předložených provozovatelem nebo provozovatelem letadel s cílem stanovit rozsah ověření;
- c) posoudí, zda povinnost spadá do oblasti působnosti jeho akreditace;
- d) posoudí, zda má dostatečnou odbornou způsobilost, zaměstnance a zdroje nezbytné pro výběr ověřovacího týmu, který je schopen zvládnout složitost zařízení nebo činností a leteckého parku provozovatele letadel, a zda je schopen úspěšně dokončit ověřovací činnosti v požadované lhůtě;
- e) posoudí, zda je schopen zajistit, že potenciální ověřovací tým, který má k dispozici, má veškerou odbornou způsobilost a osoby požadované k provedení ověřovacích činností pro konkrétního provozovatele nebo provozovatele letadel;
- f) stanoví u každé požadované ověřovací povinnosti lhůtu přidělenou na řádné provedení ověření.

2. Provozovatel nebo provozovatel letadel poskytne ověřovateli všechny příslušné informace, které mu umožní provádět činnosti uvedené v odstavci 1.

Článek 9

Přidělení lhůty

1. Při stanovení lhůty přidělené na výkon ověřovací povinnosti podle čl. 8 odst. 1 písm. f) vezme ověřovatel v úvahu alespoň:

- a) složitost zařízení nebo činností a leteckého parku provozovatele letadel;
- b) úroveň informací a složitost plánu pro monitorování schváleného příslušným orgánem;

- c) požadovanou úroveň závažnosti;
- d) složitost a úplnost činností týkajících se toku dat a kontrolního systému provozovatele nebo provozovatele letadel;
- e) umístění informací a údajů týkajících se emisí skleníkových plynů nebo údajů o tunokilometrech.
2. Ověřovatel zajistí, aby smlouva o ověření stanovila možnost lhůty účtované nad rámec lhůty původně sjednané v této smlouvě, pokud se ukáže, že tato dodatečná lhůta je nezbytná pro provedení strategické analýzy, analýzy rizik nebo jiné ověřovací činnosti. Situace, kdy může být dodatečná lhůta uplatněna, zahrnují přinejmenším tyto:
- a) pokud při ověřování vyjde najevo, že činnosti týkající se toku dat, kontrolní činnosti či logistika provozovatele nebo provozovatele letadel jsou složitější, než se původně předpokládalo;
- b) pokud ověřovatel při ověřování zjistí nepřesnosti, neshody, nedostatky v údajích či chyby v souborech údajů.
3. Ověřovatel uvede přidělenou lhůtu v interní dokumentaci o ověření.
- g) případně plán odběru vzorků provozovatele podle článku 33 nařízení (EU) č. 601/2012 schválený příslušným orgánem;
- h) pokud v plánu pro monitorování došlo během vykazovaného období k úpravám, záznam o všech těchto úpravách podle čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 601/2012;
- i) případně výkaz uvedený v čl. 69 odst. 4 nařízení (EU) č. 601/2012;
- j) zprávu o ověření z předchozího roku, pokud ověřovatel pro daného provozovatele nebo provozovatele letadel v předchozím roce ověření neprovedl;
- k) veškerou příslušnou korespondenci s příslušným orgánem, zejména informace týkající se oznámení úprav plánu pro monitorování;
- l) informace o databázích a zdrojích údajů používaných pro účely monitorování a vykazování včetně informací z Euro-controlu;

Článek 10

Informace od provozovatele nebo provozovatele letadel

1. Před provedením strategické analýzy a v dalších fázích ověření poskytne provozovatel nebo provozovatel letadel ověřovateli všechny tyto podklady:
- a) povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů provozovatele, pokud se týká ověření výkazu emisí provozovatele;
- b) nejnovější verzi plánu pro monitorování provozovatele nebo provozovatele letadel a všechny ostatní příslušné verze plánu pro monitorování schváleného příslušným orgánem včetně důkazu o schválení;
- c) popis činností týkajících se toku dat provozovatele nebo provozovatele letadel;
- d) posouzení rizik provozovatelem nebo provozovatelem letadel uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 601/2012, a přehled celkového kontrolního systému;
- e) postupy uvedené v plánu pro monitorování schváleném příslušným orgánem, včetně postupů pro činnosti týkající se toku dat a kontrolní činnosti;
- f) roční výkaz provozovatele nebo provozovatele letadel o emisích, případně o tunokilometrech;
- m) monitorovací plán vyžadovaný směrnicí 2009/31/ES a výkazy vyžadované podle článku 14 uvedené směrnice, které se vztahují alespoň k vykazovanému období týkajícího se výkazu emisí, který má být ověřen, pokud se ověření týká výkazu emisí ze zařízení, které provádí geologické uskladňování skleníkových plynů v úložišti podle uvedené směrnice;
- n) případně souhlas příslušného orgánu s tím, že nebudou prováděny prohlídky na místě u zařízení podle čl. 31 odst. 1;
- o) jakékoli další příslušné informace nutné pro plánování a provádění ověření.
2. Předtím než ověřovatel vydá ověřovací zprávu, provozovatel nebo provozovatel letadel mu poskytne konečný schválený a interně validovaný výkaz provozovatele nebo provozovatele letadel.

Článek 11

Strategická analýza

1. Na začátku ověřování posoudí ověřovatel pravděpodobný charakter, rozsah a složitost ověřovacích úkolů provedením strategické analýzy všech činností vztahujících se k příslušnému zařízení nebo provozovateli letadel.

2. Pro účely porozumění činnostem prováděným zařízením nebo provozovatelem letadel ověřovatel shromáždí a přezkoumá potřebné informace umožňující posoudit, zda je ověřovací tým dostatečně odborně způsobilý k ověřování, určit, zda byla správně stanovena přidělená lhůta uvedená ve smlouvě, a zajistit, že bude schopen provést potřebnou analýzu rizik. Tyto informace obsahují alespoň:

- a) informace uvedené v čl. 10 odst. 1;
- b) požadovanou úroveň závažnosti;
- c) informace získané z ověření z předchozích let, pokud ověřovatel provádí ověření u stejného provozovatele nebo provozovatele letadel.

3. Při přezkumu informací podle odstavce 2 ověřovatel posoudí alespoň následující:

- a) kategorii zařízení podle článku 19 nařízení (EU) č. 601/2012 a činností prováděných v tomto zařízení pro účely ověření výkazu emisí provozovatele;
- b) rozsah a charakter činností provozovatele letadel, šíření informací do různých umístění a počet a druh letů pro účely ověření výkazu emisí nebo tunokilometrů provozovatele letadel;
- c) plán pro monitorování schválený příslušným orgánem a specifiky metodiky monitorování v tomto plánu uvedené;
- d) charakter, rozsah a složitost zdrojů emisí a zdrojových toků, jakož i zařízení a procesů, pro něž jsou vykazovány údaje o emisích nebo tunokilometrech, včetně měřících zařízení popsaných v plánu pro monitorování, původu a použití výpočtových faktorů a jiných primárních zdrojů údajů;
- e) činnosti týkající se toku dat, kontrolní systém a kontrolní prostředí.

4. Při provádění strategické analýzy ověřovatel zkontroluje:

- a) zda mu byla předložena poslední verze plánu pro monitorování schválená příslušným orgánem;
- b) zda během vykazovaného období došlo v plánu pro monitorování k nějakým úpravám;
- c) zda byly tyto úpravy oznámeny příslušnému orgánu podle čl. 15 odst. 1 nebo článku 23 nařízení (EU) č. 601/2012 nebo schváleny příslušným orgánem v souladu s čl. 15 odst. 2 uvedeného nařízení.

Článek 12

Analýza rizik

1. Za účelem navržení, naplánování a provedení účinného ověření ověřovatel určí a analyzuje tyto prvky:

- a) inherentní rizika;
- b) kontrolní činnosti;
- c) kontrolní rizika týkající se účinnosti kontrolních činností provedených podle písmene b).

2. Při určování a analýze prvků uvedených v odstavci 1 vezme ověřovatel v úvahu alespoň:

- a) zjištění strategické analýzy podle čl. 11 odst. 1;
- b) informace uvedené v čl. 10 odst. 1 a čl. 11 odst. 2 písm. c);
- c) úroveň závažnosti podle čl. 11 odst. 2 písm. b).

3. Pokud ověřovatel zjistí, že provozovatel nebo provozovatel letadel nestanovil ve svém posouzení rizik příslušná inherentní a kontrolní rizika, informuje o této skutečnosti provozovatele nebo provozovatele letadel.

4. Na základě informací získaných během ověřování provede ověřovatel v případě potřeby revizi analýzy rizik a přizpůsobí nebo znovu provede příslušné ověřovací činnosti.

Článek 13

Plán ověřování

1. Ověřovatel vypracuje návrh plánu ověřování, který odpovídá získaným informacím a rizikům zjištěným během strategické analýzy a analýzy rizik a který obsahuje alespoň:

- a) program ověřování s popisem charakteru a rozsahu ověřovacích činností, jakož i doby a způsobu provádění těchto činností;
- b) plán zkoušek stanovící rozsah a metody zkoušení kontrolních činností a postupů kontrolních činností;

c) plán odběru vzorku údajů stanovící rozsah a metody odběru vzorku údajů týkajících se údajových položek, na nichž se zakládají úhrnné emise ve výkazu emisí provozovatele nebo provozovatele letadel nebo souhrnné údaje o tunokilometrech ve výkazu tunokilometrů provozovatele nebo provozovatele letadel.

2. Plán zkoušek uvedený v odst. 1 písm. b) stanoví ověřovatel tak, aby mu umožnil určit míru spolehlivosti příslušných kontrolních činností pro účely posouzení souladu s požadavky uvedenými v čl. 7 odst. 4 písm. b).

Při stanovení velikosti výběrového souboru a činností týkajících se odběru vzorků pro zkoušení kontrolních činností vezme ověřovatel v úvahu tyto prvky:

- a) inherentní rizika;
- b) kontrolní prostředí;
- c) příslušné kontrolní činnosti;
- d) požadavek na předložení ověřovacího posudku s přiměřeným ujištěním.

3. Při stanovení velikosti výběrového souboru a činností týkajících se odběru vzorků pro odběr vzorku údajů uvedený v odst. 1 písm. c) vezme ověřovatel v úvahu tyto prvky:

- a) inherentní a kontrolní rizika;
- b) výsledky analytických postupů;
- c) požadavek na předložení ověřovacího posudku s přiměřeným ujištěním;
- d) úroveň závažnosti;
- e) závažnost příspěvků jednotlivé položky údajů k celkovému souboru údajů.

4. Ověřovatel vytvoří a provede plán ověřování tak, aby bylo ověřovací riziko sníženo na přijatelnou úroveň, a aby tak získal přiměřené ujištění, že výkaz provozovatele nebo provozovatele letadel neobsahuje závažné nepřesnosti.

5. Pokud ověřovatel zjistí při ověřování další rizika, která je třeba snížit, nebo pokud existuje ve skutečnosti méně rizik, než původně předpokládal, aktualizuje analýzu rizik a plán ověřování a přizpůsobí podle nich ověřovací činnosti.

Článek 14

Ověřovací činnosti

Ověřovatel zavede plán ověřování a na základě analýzy rizik zkontroluje zavedení plánu pro monitorování schváleného příslušným orgánem.

Za tímto účelem ověřovatel provede alespoň zkoušky věcné správnosti založené na analytických postupech, ověření údajů a kontrole metodiky monitorování a zkontroluje:

- a) činnosti týkající se toku dat a systémy používané v toku dat včetně systémů informačních technologií;
- b) zda jsou kontrolní činnosti provozovatele nebo provozovatele letadel náležitě zdokumentovány, zavedeny, spravovány a zda jsou dostatečně účinné ke zmírnění inherentních rizik;
- c) zda jsou postupy uvedené v plánu pro monitorování dostatečně účinné ke zmírnění inherentních a kontrolních rizik a zda jsou tyto postupy zavedeny, dostatečně zdokumentovány a náležitě spravovány.

Pro účely odst. 2 písm. a) ověřovatel sleduje tok dat na základě posloupnosti a vzájemného působení činností týkajících se toku dat od primárního zdroje údajů až po vyhotovení výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel.

Článek 15

Analytické postupy

1. Ověřovatel použije pro posouzení věrohodnosti a úplnosti údajů analytické postupy, jsou-li tyto analytické postupy nutné ke stanovení inherentního rizika, kontrolního rizika a povahy kontrolních činností provozovatele nebo provozovatele letadel.

2. Při provádění analytických postupů podle odstavce 1 posoudí ověřovatel vykazované údaje, aby zjistil potenciální rizikové oblasti a následně potvrdil a přizpůsobil plánované ověřovací činnosti. Ověřovatel alespoň:

- a) posoudí věrohodnost výkyvů a trendů v čase nebo mezi porovnatelnými položkami;
- b) zjistí okamžité extrémní hodnoty, neočekávané údaje a nedostatky v údajích.

3. Při použití analytických postupů podle odstavce 1 ověřovatel provede následující postupy:

- a) předběžné analytické postupy na souhrnných údajích před provedením činností podle článku 14, které umožňují pochopit povahu, složitost a význam vykázaných údajů;

- b) věcné analytické postupy na souhrnných údajích a údajových položkách, na nichž se tyto údaje zakládají, za účelem zjištění potenciálních strukturálních chyb a okamžitých extrémních hodnot;
- c) závěrečné analytické postupy na souhrnných údajích s cílem zajistit, aby byly řádně odstraněny všechny chyby zjištěné během ověřovacího postupu.
4. Pokud ověřovatel zjistí extrémní hodnoty, výkyvy, trendy, nedostatky v údajích nebo údaje, které nejsou v souladu s jinými důležitými informacemi nebo které se podstatně liší od předpokládaných hodnot či poměrů, vyžádá si od provozovatele nebo provozovatele letadel vysvětlení podložené dalšími příslušnými důkazy.
- e) soulad mezi souhrnnou spotřebou paliva a údaji o palivu zakoupeném nebo jiným způsobem dodaném do letadla vykonávajícího činnost v oblasti letectví pro účely ověření výkazu emisí provozovatele letadel;
- f) soulad souhrnných vykázaných údajů ve výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel s primárním zdrojem údajů;
- g) naměřené hodnoty s využitím výsledků výpočtů provedených provozovatelem v souladu s článkem 46 nařízení (EU) č. 601/2012, pokud provozovatel použije měření na základě metodiky podle čl. 21 odst. 1 uvedeného nařízení;

h) spolehlivost a přesnost údajů.

Na základě tohoto vysvětlení a dalších předložených důkazů posoudí ověřovatel dopad na plán ověřování a ověřovací činnosti, které mají být provedeny.

Článek 16

Ověřování údajů

1. Ověřovatel ověří údaje ve výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel na základě podrobného testování údajů včetně zpětného sledování údajů k primárnímu zdroji údajů, křížové kontroly údajů pomocí externích zdrojů údajů, vyrovnávání, kontroly prahových hodnot příslušných údajů a provádění přepočtů.

2. V rámci ověřování údajů podle odstavce 1 a s ohledem na schválený plán pro monitorování včetně postupů popsaných v tomto plánu ověřovatel zkontroluje:

- a) hranice zařízení pro účely ověření výkazu emisí provozovatele;
- b) úplnost zdrojových toků a zdrojů emisí popsaných v plánu pro monitorování schváleném příslušným úřadem pro účely ověření výkazu emisí provozovatele;
- c) úplnost údajů o letech spadajících do činností v oblasti letectví uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES, za které odpovídá provozovatel letadel, a úplnost údajů o emisích a tunokilometrech pro účely ověření výkazu emisí a výkazu tunokilometrů provozovatele letadel;
- d) soulad mezi vykázanými údaji a dokumentací o hmotnosti a vyvážení pro účely ověření výkazu emisí a výkazu tunokilometrů provozovatele letadel;

3. Pro účely kontroly úplnosti údajů o letech podle odst. 2 písm. c) použije ověřovatel údaje o letovém provozu provozovatele letadel včetně údajů shromážděných od Eurocontrolu nebo jiných příslušných organizací, které mohou zpracovávat informace o letovém provozu, jako jsou ty, které má k dispozici Eurocontrol.

Článek 17

Ověření správného používání metodiky monitorování

1. Ověřovatel kontroluje správné používání a zavedení metodiky monitorování schválené příslušným orgánem v plánu pro monitorování včetně specifických podrobností této metodiky monitorování.

2. Pro účely ověření výkazu emisí provozovatele zkontroluje ověřovatel správné používání a zavedení plánu odběru vzorků podle článku 33 nařízení (EU) č. 601/2012 schváleného příslušným orgánem.

3. Pokud je CO₂ přemístěn v souladu s články 48 a 49 nařízení (EU) č. 601/2012 a přemístěný CO₂ je měřen převáděcím i přijímacím zařízením, ověřovatel zkontroluje, zda lze rozdíl mezi hodnotami naměřenými v obou zařízeních vysvětlit na základě nejistoty systémů měření a zda byl ve výkazech emisí obou zařízení použit správný aritmetický průměr naměřených hodnot.

Pokud nelze rozdíl mezi hodnotami naměřenými v obou zařízeních vysvětlit na základě nejistoty systémů měření, ověřovatel zkontroluje, zda byly provedeny úpravy pro vyrovnání rozdílů mezi naměřenými hodnotami, zda byly tyto úpravy konzervativní a zda byly schváleny příslušným orgánem.

4. Pokud jsou provozovatelé povinni podle čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) č. 601/2012 zahrnout do plánu pro monitorování další prvky, které jsou důležité pro splnění požadavků čl. 24 odst. 1 rozhodnutí Komise 2011/278/EU ⁽¹⁾, zkontroluje ověřovatel správné používání a zavedení postupů uvedených v čl. 12 odst. 3 uvedeného nařízení. Ověřovatel přitom rovněž zkontroluje, zda provozovatel předložil příslušnému orgánu do 31. prosince vykazovaného období informace týkající se veškerých plánovaných nebo skutečných změn kapacity, úrovně činnosti a provozu zařízení.

Článek 18

Ověřování metod uplatňovaných na chybějící údaje

1. Pokud byly metody uvedené v plánu pro monitorování schváleném příslušným orgánem použity pro doplnění chybějících údajů podle článku 65 nařízení (EU) č. 601/2012, ověřovatel zkontroluje, zda použité metody odpovídaly dané situaci a zda byly uplatněny správně.

Pokud provozovatel nebo provozovatel letadel získá v souladu s článkem 65 nařízení (EU) č. 601/2012 souhlas příslušného orgánu s použitím jiných metod než metod uvedených v prvním pododstavci, ověřovatel zkontroluje, zda byl schválený přístup správně uplatněn a odpovídajícím způsobem zdokumentován.

Pokud provozovatel nebo provozovatel letadel nemůže takový souhlas včas získat, ověřovatel zkontroluje, zda přístup používaný provozovatelem nebo provozovatelem letadel pro doplnění chybějících údajů zajišťuje, že emise nejsou podhodnocovány a že tento přístup nevede k závažným nepřesnostem.

2. Ověřovatel zkontroluje, zda kontrolní činnosti zavedené provozovatelem nebo provozovatelem letadel s cílem zamezit výskytu chybějících údajů uvedených v čl. 65 odst. 1 nařízení (EU) č. 601/2012 jsou účinné.

Článek 19

Posouzení nejistoty

1. Pokud nařízení (EU) č. 601/2012 vyžaduje, aby provozovatel prokázal soulad s prahovými hodnotami nejistoty pro údaje o činnosti a výpočtové faktory, ověřovatel potvrdí platnost informací použitých pro výpočet úrovně nejistoty uvedených ve schváleném plánu pro monitorování.

2. Pokud provozovatel použije metodiku monitorování, která není založena na úrovních podle článku 22 nařízení (EU) č. 601/2012, ověřovatel zkontroluje:

a) zda posouzení a kvantifikace nejistoty byly provedeny provozovatelem, který prokazuje splnění požadované

prahové hodnoty celkové nejistoty pro roční úroveň emisí skleníkových plynů podle čl. 22 písm. c) uvedeného nařízení;

b) platnost informací použitých pro posouzení a kvantifikaci nejistoty;

c) zda je celkový přístup použitý pro posouzení a kvantifikaci nejistoty v souladu s čl. 22 písm. b) uvedeného nařízení;

d) zda byl předložen důkaz o splnění podmínek metodiky monitorování podle čl. 22 písm. a) uvedeného nařízení.

3. Pokud je provozovatel letadel povinen podle nařízení (EU) č. 601/2012 prokázat, že nebyly překročeny požadované úrovně nejistoty, ověřovatel zkontroluje platnost informací použitých k prokázání toho, že příslušné úrovně nejistoty uvedené v plánu pro monitorování schváleném příslušným orgánem nebyly překročeny.

Článek 20

Odběr vzorků

1. Při kontrole shody kontrolních činností a postupů uvedených v čl. 14 písm. b) a c) a při provádění kontrol podle článků 15 a 16 může ověřovatel použít metody odběru vzorků specifické pro určité zařízení nebo provozovatele letadel za předpokladu, že na základě analýzy rizik je odběr vzorků opodstatněný.

2. Pokud ověřovatel zjistí v průběhu odběru vzorků neshodu nebo nepřesnost, vyžádá si od provozovatele nebo provozovatele letadel vysvětlení hlavních příčin této neshody nebo nepřesnosti za účelem posouzení jejich dopadu na vykazované údaje. Na základě výsledku tohoto posouzení ověřovatel určí, zda je nutné provést další ověřovací činnosti, zda je třeba zvětšit velikost výběrového souboru a jakou část základního souboru údajů musí provozovatel nebo provozovatel letadel opravit.

3. Ověřovatel zanesení výsledek kontrol podle článků 14, 15, 16 a 17 včetně podrobností dalších vzorků do interní dokumentace o ověření.

Článek 21

Prohlídka na místě

1. Ověřovatel provede během ověřovacího procesu v jenom nebo více vhodných termínech prohlídku na místě s cílem posoudit provoz měřících přístrojů a systémů monitorování, provést dotazování, vykonat činnosti požadované touto kapitolou a shromáždit dostatečné informace a důkazy, jež mu umožní dospět k závěru, že výkaz provozovatele nebo provozovatele letadel neobsahuje závažné nepřesnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 130, 17.5.2011, s. 1.

2. Provozovatel nebo provozovatel letadel umožní ověřovatelů přístup do svých míst.

3. Pro účely ověření výkazu emisí provozovatele ověřovatel využije prohlídky na místě i k posouzení hranic zařízení a úplnosti zdrojových toků a zdrojů emisí.

4. Pro účely ověření výkazů emisí provozovatele ověřovatel na základě analýzy rizik rozhodne, zda jsou nutné prohlídky dalších umístění, a to včetně případů, kdy jsou prováděny příslušné části činností týkajících se toku dat a kontrolních činností v jiných umístěních, např. v sídle společnosti a jiných pracovištích mimo místo.

Článek 22

Řešení nepřesností a neshod

1. Pokud ověřovatel během ověřování zjistí nepřesnosti nebo neshody, informuje o nich včas provozovatele nebo provozovatele letadel a požádá o provedení příslušných oprav.

Provozovatel nebo provozovatel letadel všechny sdělené nepřesnosti a neshody opraví.

2. Veškeré nepřesnosti a neshody, které provozovatel nebo provozovatel letadel během ověřování opraví, zanechá ověřovatel do interní dokumentace o ověření a označí je za vyřešené.

3. Pokud provozovatel nebo provozovatel letadel nepřesnosti nebo neshody, které mu byly ověřovatelem sděleny, neopraví v souladu s odstavcem 1 dříve, než ověřovatel vydá ověřovací zprávu, vyžádá si ověřovatel od provozovatele nebo provozovatele letadel vysvětlení hlavních příčin těchto neshod nebo nepřesností za účelem posouzení dopadu těchto neshod nebo nepřesností na vykazované údaje.

Ověřovatel určí, zda mají neopravené nepřesnosti samy o sobě nebo ve spojení s jinými nepřesnostmi podstatný vliv na údaje o celkově vykázaných emisích nebo tunokilometrech. Při posuzování závažnosti nepřesností vezme ověřovatel v úvahu jejich rozsah a povahu a konkrétní okolnosti jejich vzniku.

Ověřovatel posoudí, zda mají neopravené neshody samy o sobě nebo ve spojení s jinými neshodami vliv na vykázané údaje a zda to povede k závažným nepřesnostem.

Ověřovatel může považovat nepřesnosti za závažné i v případě, kdy jsou tyto nepřesnosti samy o sobě nebo ve spojení s jinými nepřesnostmi pod úrovní závažnosti stanovenou v článku 23, pokud k takovému úsudku opodstatňuje rozsah a povahu nepřesností a konkrétní okolnosti jejich vzniku.

Článek 23

Úroveň závažnosti

1. Úroveň závažnosti činí 5 % z celkově vykázaných emisí za vykazované období, které je předmětem ověření, v těchto případech:

a) u zařízení kategorie A uvedených v čl. 19 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 601/2012 a zařízení kategorie B uvedených v čl. 19 odst. 2 písm. b) uvedeného nařízení;

b) u provozovatelů letadel s ročními emisemi ve výši nepřesahující 500 kilotun fosilního CO₂.

2. Úroveň závažnosti činí 2 % z celkově vykázaných emisí za vykazované období, které je předmětem ověření, v těchto případech:

a) u zařízení kategorie C uvedených v čl. 19 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 601/2012;

b) u provozovatelů letadel s ročními emisemi ve výši přesahující 500 kilotun fosilního CO₂.

3. Pro účely ověření výkazů tunokilometrů provozovatelů letadel je úroveň závažnosti 5 % z celkově vykázaných údajů o tunokilometrech za vykazované období, které je předmětem ověření.

Článek 24

Stanovení závěrů ze zjištění ověření

Při provádění ověření a posuzování informací, které byly v jeho průběhu získány, ověřovatel:

a) zkontroluje konečné údaje od provozovatele nebo provozovatele letadel včetně údajů, které byly upraveny na základě informací získaných během ověření;

b) přezkoumá skutečnosti, jimiž provozovatel nebo provozovatel letadel zdůvodnil rozdíly mezi konečnými a dříve poskytnutými údaji;

c) přezkoumá výsledek posouzení a určí, zda byl správně zaveden plán pro monitorování schválený příslušným orgánem včetně postupů v něm popsanych;

d) posoudí, zda je ověřovací riziko na přijatelně nízké úrovni pro získání přiměřeného ujištění;

- e) zajistí dostatečné množství důkazů, aby mohl vydat ověřovací posudek s přiměřeným ujištěním, že výkaz neobsahuje závažné nepřesnosti;
- f) zajistí, aby byl ověřovací postup v úplnosti popsán v interní dokumentaci o ověření a aby mohlo být v ověřovací zprávě uvedeno konečné rozhodnutí.

Článek 25

Nezávislý přezkum

1. Před vydáním ověřovací zprávy předloží ověřovatel interní dokumentaci o ověření a ověřovací zprávu osobě provádějící nezávislý přezkum.
2. Osoba provádějící nezávislý přezkum nesmí provádět žádné ověřovací činnosti, které jsou předmětem jejího přezkumu.
3. Rozsah nezávislého přezkumu zahrnuje kompletní ověřovací proces popsáný v této kapitole a zaznamenaný v interní dokumentaci o ověření.

Osoba provádějící nezávislý přezkum provede přezkum tak, aby zajistila, že je ověřovací proces proveden v souladu s tímto nařízením, že byly řádně provedeny postupy pro ověřovací činnosti uvedené v článku 40 a že byla uplatněna řádná odborná péče a úsudek.

Osoba provádějící nezávislý přezkum dále posoudí, zda shromážděné důkazy dostačují k tomu, aby umožnily ověřovateli vydat ověřovací zprávu s přiměřeným ujištěním.

4. Pokud nastanou okolnosti, které by po přezkumu mohly vést ke změnám v ověřovací zprávě, osoba provádějící nezávislý přezkum přezkoumá i tyto změny a jejich důkazy.
5. Ověřovatel řádně oprávní osobu, která ověří ověřovací zprávu založenou na závěrech osoby provádějící nezávislý přezkum a důkazech v interní dokumentaci o ověření.

Článek 26

Interní dokumentace o ověření

1. Ověřovatel připraví a vypracuje interní dokumentaci o ověření, která obsahuje alespoň:
 - a) výsledky provedených ověřovacích činností;
 - b) strategickou analýzu, analýzu rizik a plán ověřování;
 - c) dostatek informací podporujících ověřovací posudek včetně zdůvodnění úsudků o tom, zda mají zjištěné nedostatky závažný vliv na vykázané údaje o emisích nebo tunokilometrech.

2. Návrh interní dokumentace o ověření uvedené v odstavci 1 je vypracován tak, aby osoba provádějící nezávislý přezkum podle článku 25 a vnitrostátní akreditační orgán mohly posoudit, zda bylo ověření provedeno v souladu s tímto nařízením.

Po ověření ověřovací zprávy podle čl. 25 odst. 5 ověřovatel zahrne výsledky nezávislého přezkumu do interní dokumentace o ověření.

3. Ověřovatel poskytne na požádání příslušnému orgánu přístup k interní dokumentaci o ověření, aby mu usnadnil hodnocení daného ověření.

Článek 27

Ověřovací zpráva

1. Na základě informací shromážděných během ověřování vydá ověřovatel provozovateli nebo provozovateli letadel ověřovací zprávu týkající se jednotlivých výkazů emisí nebo výkazů tunokilometrů, které byly předmětem ověření. Ověřovací zpráva musí zahrnovat alespoň jedno z těchto zjištění:

- a) výkaz je po ověření označen za uspokojivý;
- b) výkaz provozovatele nebo provozovatele letadel obsahuje závažné nepřesnosti, které nebyly před vydáním ověřovací zprávy opraveny;
- c) rozsah ověření je příliš omezený podle článku 28 a ověřovatel nemohl získat dostatečné důkazy pro vydání ověřovacího posudku s přiměřeným ujištěním, že výkaz neobsahuje závažné nepřesnosti;
- d) neshody samy o sobě nebo ve spojení s jinými neshodami jsou příčinou nedostatečné srozumitelnosti a brání ověřovateli v tom, aby s přiměřeným ujištěním prohlásil, že výkaz provozovatele nebo provozovatele letadel neobsahuje závažné nepřesnosti.

Pro účely odst. 1 písm. a) může být výkaz provozovatele nebo provozovatele letadel označen po ověření za uspokojivý jen v případě, že výkaz provozovatele nebo provozovatele letadel neobsahuje závažné nepřesnosti.

2. Provozovatel nebo provozovatel letadel předloží příslušnému orgánu ověřovací zprávu společně s dotčeným výkazem provozovatele nebo provozovatele letadel.

3. Ověřovací zpráva obsahuje alespoň tyto prvky:

- a) jméno provozovatele nebo provozovatele letadel, který byl předmětem ověření;

- b) cíle ověření;
- c) rozsah ověření;
- d) odkaz na výkaz provozovatele nebo provozovatele letadel, který byl ověřen;
- e) kritéria použitá pro ověření výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel včetně případného povolení a verze plánu pro monitorování schváleného příslušným orgánem, jakož i dobu platnosti jednotlivých plánů pro monitorování;
- f) úhrnné emise nebo tunokilometry na činnost podle přílohy I směrnice 2003/87/ES a na zařízení nebo provozovatele letadel;
- g) vykazované období, které bylo předmětem ověření;
- h) povinnosti provozovatele nebo provozovatele letadel, příslušného orgánu a ověřovatele;
- i) výklad ověřovacího posudku;
- j) popis všech zjištěných nepřesností a neshod, které nebyly před vydáním ověřovací zprávy opraveny;
- k) data prohlídek na místě a osoby, které je prováděly;
- l) informace o tom, zda bylo upuštěno od prohlídek na místě, a důvody pro upuštění od těchto prohlídek;
- m) veškeré případy nesouladu s nařízením (EU) č. 601/2012, které byly zjištěny během ověřování;
- n) potvrzení, zda je metoda použitá pro odstranění nedostatků v údajích podle čl. 18 odst. 1 posledního pododstavce konzervativní a zda vede nebo nevede k závažným nepřesnostem, pokud příslušný orgán nemůže tuto metodu včas schválit;
- o) popis změn a související poznámky, pokud ověřovatel pozoroval změny kapacity, úrovně činností a provozu zařízení, které by mohly mít vliv na přidělování povolenek na emise danému zařízení a které nebyly vykazovány příslušnému orgánu do 31. prosince vykazovaného období v souladu s čl. 24 odst. 1 rozhodnutí 2011/278/EU;
- p) případná doporučení ke zlepšení;
- q) jméno vedoucího auditora systému EU ETS, osoby provádějící nezávislý přezkum, případně auditora systému EU ETS a technického odborníka, kteří se podíleli na ověřování výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel;
- r) datum, podpis a jméno oprávněné osoby jednající jménem ověřovatele.
4. V ověřovací zprávě uvede ověřovatel dostatečně podrobný popis nepřesností a neshod, a umožní tak provozovateli nebo provozovateli letadel a příslušnému orgánu porozumět:
- a) rozsahu a povaze nepřesnosti nebo neshody;
- b) tomu, proč daná nepřesnost má, nebo nemá závažný dopad;
- c) tomu, jakého prvku výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel se týká daná nepřesnost nebo jakého prvku plánu pro monitorování se týká daná neshoda.
5. Pokud členský stát požaduje, aby ověřovatel kromě prvků popsanych v odstavci 3 předložil také informace o ověřovacím procesu, které nejsou nutné k porozumění ověřovacímu posudku, může provozovatel nebo provozovatel letadel z důvodů účinnosti předložit tyto dodatečné informace příslušnému orgánu nezávisle na ověřovací zprávě v jiném termínu, nejpozději však do 15. května téhož roku.

Článek 28

Omezení rozsahu

Ověřovatel může dospět k závěru, že rozsah ověření uvedený v čl. 27 odst. 1 písm. c) je příliš omezený, pokud nastane některá z těchto situací:

- a) chybějící údaje, které znemožňují ověřovateli získat důkaz nutný ke snížení ověřovacího rizika na úroveň požadovanou pro dosažení přiměřené úrovně ujištění;
- b) plán pro monitorování nebyl schválen příslušným orgánem;
- c) plán pro monitorování nemá dostatečný záběr nebo není dostatečně srozumitelný pro stanovení závěru ověření;
- d) provozovatel nebo provozovatel letadel neposkytl dostatečné informace, které ověřovateli umožňují provést ověření.

Článek 29

Řešení nevyřízených nezávažných neshod

1. Ověřovatel posoudí, zda provozovatel nebo provozovatel letadel opravil neshody uvedené v ověřovací zprávě za předchozí období monitorování v souladu s požadavky na provozovatele uvedenými v čl. 69 odst. 4 nařízení (EU) č. 601/2012.

Pokud provozovatel nebo provozovatel letadel tyto neshody podle čl. 69 odst. 4 nařízení (EU) č. 601/2012 neopraví, ověřovatel zváží, zda toto opomenutí zvýší nebo může zvýšit riziko vzniku nepřesností.

Ověřovatel v ověřovací zprávě uvede, zda provozovatel nebo provozovatel letadel tyto neshody vyřešil.

2. Ověřovatel zaznamená v interní dokumentaci o ověření podrobnosti o tom, kdy a jak provozovatel nebo provozovatel letadel zjištěné neshody během ověřování vyřešil.

Článek 30

Zlepšení procesu monitorování a vykazování

1. Pokud ověřovatel zjistí oblasti, ve kterých lze zlepšit výkonnost provozovatele nebo provozovatele letadel vztahující se k písmenům a) až d) tohoto odstavce, zahrne do ověřovací zprávy doporučení ke zlepšení výkonnosti provozovatele nebo provozovatele letadel v těchto oblastech:

- a) posouzení rizik provozovatelem nebo provozovatelem letadel;
- b) vývoj, dokumentace, zavedení a správa činností týkajících se toku dat a kontrolních činností, jakož i hodnocení kontrolního systému;
- c) vývoj, dokumentace, zavedení a správa činností týkajících se toku dat a kontrolních činností a jiných postupů, které je provozovatel nebo provozovatel letadel povinen vytvořit podle nařízení (EU) č. 601/2012;
- d) monitorování a vykazování emisí nebo tunokilometrů včetně dosažení vyšších úrovní, snižování rizik a zvyšování účinnosti v oblasti monitorování a vykazování.

2. Během ověřování následujícího po roce, v němž byla v ověřovací zprávě uvedena doporučení ke zlepšení, ověřovatel zkontroluje, zda a jakým způsobem provozovatel nebo provozovatel letadel tato doporučení ke zlepšení provedl.

Pokud provozovatel nebo provozovatel letadel tato doporučení neprovedl nebo je neprovedl správně, ověřovatel posoudí, jaký to má vliv na riziko vzniku nepřesností a neshod.

Článek 31

Zjednodušené ověřování v případě zařízení

1. Odchylně od čl. 21 odst. 1 se může ověřovatel se souhlasem příslušného orgánu v souladu s druhým pododstavcem tohoto odstavce rozhodnout, že neprovede prohlídky na místě u zařízení na základě výsledku analýzy rizik a poté, co shledá, že lze získat vzdálený přístup ke všem příslušným údajům a že jsou splněny podmínky pro neprovedení prohlídek na místě stanovených Komisí. Ověřovatel o tom bez zbytečného prodlení informuje provozovatele.

Provozovatel předloží příslušnému orgánu žádost o schválení rozhodnutí ověřovatele o neprovedení prohlídky na místě.

Na základě žádosti předložené příslušným provozovatelem příslušný orgán rozhodne o schválení rozhodnutí ověřovatele o neprovedení prohlídky na místě, přičemž vezme v úvahu všechny tyto prvky:

- a) informace poskytnuté ověřovatelem ohledně výsledku analýzy rizik;
- b) informace o tom, že lze k příslušným údajům získat vzdálený přístup;
- c) důkaz o tom, že se na zařízení nevztahují požadavky uvedené v odstavci 3;
- d) důkaz o splnění podmínek pro neprovedení prohlídek na místě stanovených Komisí.

2. Souhlas příslušného orgánu podle odstavce 1 není vyžadován pro neprovedení prohlídek na místě u zařízení s nízkými emisemi uvedených v čl. 47 odst. 2 nařízení (EU) č. 601/2012.

3. Ověřovatel prohlídky na místě v každém případě provede v těchto situacích:

- a) pokud ověřovatel ověřuje výkaz emisí provozovatele poprvé;
- b) pokud ověřovatel neprovedl prohlídku na místě ve dvou vykazovaných obdobích bezprostředně předcházejících stávajícímu vykazovanému období;

c) pokud během vykazovaného období došlo k podstatným úpravám plánu pro monitorování včetně úprav podle čl. 15 odst. 3 nebo 4 nařízení (EU) č. 601/2012.

Článek 32

Zjednodušené ověřování v případě provozovatelů letadel

1. Odchylně od čl. 21 odst. 1 tohoto nařízení může ověřovatel rozhodnout, že neprovede prohlídky na místě u malých producentů emisí uvedených čl. 54 odst. 1 nařízení (EU) č. 601/2012, pokud ověřovatel dospěje na základě své analýzy rizik k závěru, že ke všem příslušným údajům lze získat vzdálený přístup.

2. Pokud provozovatel letadel používá ke stanovení spotřeby paliva zjednodušené nástroje podle čl. 54 odst. 2 nařízení (EU) č. 601/2012 a pokud byly vykázané údaje vytvořeny pomocí těchto nástrojů nezávisle na jakýchkoli vstupních údajích provozovatele letadel, může se ověřovatel na základě své analýzy rizik rozhodnout, že neprovede kontroly podle článku 14, 16, čl. 17 odst. 1, čl. 17 odst. 2 a článku 18 tohoto nařízení.

Článek 33

Plány zjednodušeného ověřování

Pokud ověřovatel používá plán zjednodušeného ověřování, zaznamená v interní dokumentaci o ověření zdůvodnění pro použití těchto plánů včetně důkazů o tom, že podmínky pro použití plánů zjednodušeného ověřování byly splněny.

KAPITOLA III

POŽADAVKY NA OVĚŘOVATELE

Článek 34

Odvětvový rozsah akreditace

Ověřovatel vydá ověřovací zprávu pouze provozovateli nebo provozovateli letadel, který provádí činnost, na niž se vztahuje rozsah činností uvedený v příloze I, pro které byla udělena ověřovateli akreditace v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 765/2008 a tohoto nařízení.

Článek 35

Proces ověřování trvalé odborné způsobilosti

1. Ověřovatel vytvoří, zdokumentuje, zavede a spravuje proces ověřování odborné způsobilosti, aby zajistil, že všichni zaměstnanci pověřeni ověřovacími činnostmi jsou způsobilí vykonávat úkoly, které jim byly přiděleny.

2. V rámci procesu ověřování odborné způsobilosti podle odstavce 1 ověřovatel stanoví, zdokumentuje, zavede a spravuje:

- a) obecná kritéria odborné způsobilosti pro všechny zaměstnance vykonávající ověřovací činnosti;
- b) specifická kritéria odborné způsobilosti pro každou pracovní pozici v rámci ověřovatele vykonávajícího ověřovací činnosti, zejména pro auditora systému EU ETS, vedoucího auditora systému EU ETS, osobu provádějící nezávislý přezkum a technického odborníka;
- c) metodu pro zajištění trvalé odborné způsobilosti a pravidelné hodnocení výkonnosti všech zaměstnanců, kteří provádějí ověřovací činnosti;
- d) proces pro zajištění průběžné odborné přípravy zaměstnanců provádějících ověřovací činnosti;
- e) proces posouzení toho, zda ověřovací povinnost spadá do rozsahu akreditace ověřovatele a zda má ověřovatel odbornou způsobilost, zaměstnance a zdroje nezbytné pro výběr ověřovacího týmu a pro úspěšné provedení ověřovacích činností v požadované lhůtě.

Kritéria odborné způsobilosti podle prvního pododstavce písm. b) jsou specifická pro každý rozsah akreditace, v jehož rámci tyto osoby provádějí ověřovací činnosti.

Při hodnocení odborné způsobilosti zaměstnanců podle prvního pododstavce písm. c) posoudí ověřovatel jejich způsobilost podle kritérií odborné způsobilosti uvedených v písmenech a) a b).

Proces uvedený v prvním pododstavci písm. e) dále zahrnuje proces posouzení toho, zda má ověřovací tým veškerou odbornou způsobilost a osoby nezbytné pro provádění ověřovacích činností pro konkrétního provozovatele nebo provozovatele letadel.

Ověřovatel vypracuje obecná a specifická kritéria odborné způsobilosti, která jsou v souladu s kritérii stanovenými v čl. 36 odst. 4 a článcích 37, 38 a 39.

3. Ověřovatel v pravidelných intervalech monitoruje výkonnost všech zaměstnanců, kteří provádějí ověřovací činnosti, za účelem potvrzení jejich trvalé odborné způsobilosti.

4. Ověřovatel v pravidelných intervalech přezkoumává proces ověřování odborné způsobilosti podle odstavce 1, aby zajistil:

- a) vypracování kritérií odborné způsobilosti uvedených v odst. 2 prvním pododstavci písm. a) a b) v souladu s požadavky na odbornou způsobilost podle tohoto nařízení;

- b) řešení všech problémů, které mohou být zjištěny v souvislosti se stanovením obecných a specifických kritérií odborné způsobilosti podle odst. 2 prvního pododstavce písm. a) a b);
- c) aktualizaci a případně správu všech požadavků v rámci procesu ověřování odborné způsobilosti.

5. Ověřovatel má k dispozici systém pro zaznamenávání výsledků činností prováděných v rámci procesu ověřování odborné způsobilosti podle odstavce 1.

6. Dostatečně odborně způsobilý hodnotitel posoudí odbornou způsobilost a výkonnost auditora systému EU ETS a vedoucího auditora systému EU ETS.

Za tímto účelem odborně způsobilý hodnotitel sleduje tyto auditory při ověřování výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel v místě zařízení, případně v místě provozovatele letadel s cílem určit, zda splňují kritéria odborné způsobilosti.

7. Pokud zaměstnanec neprokáže, že zcela splňuje kritéria odborné způsobilosti pro konkrétní úkol, který mu byl přidělen, ověřovatel určí a zorganizuje další odbornou přípravu nebo praxi pod odborným dozorem a tohoto jednotlivce sleduje, dokud ověřovateli uspokojivě neprokáže, že kritéria odborné způsobilosti splňuje.

Článek 36

Ověřovací týmy

1. Pro každé konkrétní ověřování sestaví ověřovatel ověřovací tým, který je schopen provádět ověřovací činnosti podle kapitoly II.

2. Ověřovací tým sestává alespoň z vedoucího auditora systému EU ETS, a vyžadují-li to závěry ověřovatele během posouzení podle čl. 8 odst. 1 písm. e) a strategická analýza, odpovídající počet auditorů systému EU ETS a technických odborníků.

3. Pro nezávislý přezkum ověřovacích činností týkajících se konkrétní ověřovací povinnosti jmenuje ověřovatel osobu provádějící nezávislý přezkum, která není součástí ověřovacího týmu.

4. Každý člen týmu:

- a) je jasně seznámen se svou individuální úlohou v ověřovacím procesu;
- b) je schopen efektivně komunikovat v jazyce požadovaném pro provádění jeho konkrétních úkolů.

5. V ověřovacím týmu je alespoň jedna osoba s technickou způsobilostí a znalostmi nezbytnými k posouzení specifických technických aspektů monitorování a vykazování, které se týkají činností uvedených v příloze I a které provádí provozovatel zařízení nebo letadel, a jedna osoba se schopností komunikovat v jazyce požadovaném pro ověření výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel v členském státě, v němž ověřovatel toto ověření provádí.

6. Pokud ověřovací tým tvoří jedna osoba, musí splňovat všechny požadavky na odbornou způsobilost pro auditora systému EU ETS a vedoucího auditora systému EU ETS a požadavky uvedené v odstavcích 4 a 5.

Článek 37

Požadavky na odbornou způsobilost auditorů systému EU ETS a vedoucích auditorů systému EU ETS

1. Auditor systému EU ETS musí být odborně způsobilý k ověřování. Za tímto účelem musí mít auditor systému EU ETS alespoň:

- a) znalost směrnice 2003/87/ES, nařízení (EU) č. 601/2012, tohoto nařízení, příslušných norem a jiných právních předpisů, platných pokynů, jakož i příslušných pokynů a právních předpisů, které vydal členský stát, v němž ověřovatel ověření provádí;
- b) znalosti a zkušenosti v oblasti auditu údajů a informací včetně:
 - i) metodiky auditu údajů a informací, které zahrnují uplatnění úrovně závažnosti a posouzení závažnosti nepřesností,
 - ii) analýzy inherentních a kontrolních rizik,
 - iii) technik odběru vzorků v souvislosti s odběrem vzorku údajů a ověření kontrolních činností,
 - iv) posouzení informačních a datových systémů, IT systémů, činností týkajících se toku dat, kontrolních činností, kontrolních systémů a postupů kontrolních činností;
- c) schopnosti provádět činnosti týkající se ověření výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel podle kapitoly II;
- d) znalostí a zkušeností v oblasti technických aspektů monitorování a vykazování specifických pro dané odvětví, které odpovídají rozsahu činností uvedených v příloze I, v jehož rámci auditor systému EU ETS ověření provádí.

2. Vedoucí auditor systému EU ETS musí splňovat požadavky na odbornou způsobilost auditora systému EU ETS a prokázat odbornou způsobilost k vedení ověřovacího týmu a k tomu, nést odpovědnost za provádění ověřovacích činností v souladu s tímto nařízením.

Článek 38

Požadavky na odbornou způsobilost osob provádějících nezávislý přezkum

1. Osoba provádějící nezávislý přezkum předloží příslušnému orgánu k přezkoumání návrh ověřovací zprávy a interní dokumentaci o ověření podle článku 25.

2. Osoba provádějící nezávislý přezkum musí splňovat požadavky na odbornou způsobilost vedoucího auditora systému EU ETS podle čl. 37 odst. 2.

3. Osoba provádějící nezávislý přezkum musí mít nezbytnou odbornou způsobilost k analyzování poskytnutých informací tak, aby potvrdila úplnost a integritu těchto informací, ke vznášení námitek vůči chybějícím a rozporuplným informacím a ke kontrolování datové stopy pro účely posouzení úplnosti interní dokumentace o ověření a toho, zda poskytuje dostatečné informace pro návrh ověřovací zprávy.

Článek 39

Využívání technických odborníků

1. Při provádění ověřovacích činností může ověřovatel využít technické odborníky k zajištění podrobných vědomostí a odborných znalostí ohledně konkrétního předmětu, které slouží jako podpora auditorovi systému EU ETS a vedoucímu auditorovi systému EU ETS při provádění jejich ověřovacích činností.

2. Pokud není osoba provádějící nezávislý přezkum odborně způsobilá k posouzení určitého problému v procesu přezkumu, vyžádá si ověřovatel podporu technického odborníka.

3. Technický odborník má odbornou způsobilost a znalosti, pomocí nichž zajistí auditorovi systému EU ETS a vedoucímu auditorovi systému EU ETS nebo v případě potřeby osobě provádějící nezávislý přezkum účinnou podporu ohledně daného předmětu, pro který jsou jeho vědomosti a odborné znalosti vyžadovány. Technický odborník má dále dostatečné znalosti vyžadované podle čl. 37 odst. 1 písm. a), b) a c).

4. Technický odborník provádí konkrétní úkoly pod vedením a na plnou odpovědnost vedoucího auditora systému EU ETS ověřovacího týmu, ve kterém technický odborník působí, nebo osoby provádějící nezávislý přezkum.

Článek 40

Postupy pro ověřovací činnosti

1. Ověřovatel vytvoří, zdokumentuje, zavede a spravuje jeden nebo více postupů pro ověřovací činnosti popsané v kapitole II a postupy a procesy vyžadované v příloze II. Při vytváření a provádění těchto postupů a procesů ověřovatel vykonává činnosti v souladu s harmonizovanou normou uvedenou v příloze II.

2. Ověřovatel navrhne, zdokumentuje, zavede a spravuje systém řízení kvality, aby zajistil jednotnou tvorbu, provádění, zlepšování a přezkum postupů a procesů podle odstavce 1 v souladu s harmonizovanou normou uvedenou v příloze II.

Článek 41

Záznamy a komunikace

1. Ověřovatel vede záznamy včetně záznamů o odborné způsobilosti a nestrannosti zaměstnanců za účelem prokázání souladu s tímto nařízením.

2. Ověřovatel tyto informace pravidelně zpřístupní provozovateli nebo provozovateli letadel a dalším příslušným stranám v souladu s harmonizovanou normou uvedenou v příloze II.

3. Ověřovatel zachovává důvěrnost informací získaných během ověřování v souladu s harmonizovanou normou uvedenou v příloze II.

Článek 42

Nestrannost a nezávislost

1. Ověřovatel je nezávislý na provozovateli nebo provozovateli letadel a při provádění svých ověřovacích činností je nestranný.

Za tímto účelem nesmí být ověřovatel ani žádná součást stejného právního subjektu provozovatelem nebo provozovatelem letadel, vlastníkem provozovatele nebo provozovatele letadel ani jejich vlastním subjektem. Ověřovatel dále nesmí mít s provozovatelem ani s provozovatelem letadel vztahy, které by mohly jeho nezávislost a nestrannost ovlivnit. Ověřovatel je rovněž nezávislý na orgánech, které obchodují s povolenkami na emise skleníkových plynů zřízeného podle článku 19 směrnice 2003/87/ES.

2. Ověřovatel je organizován tak, aby byla zajištěna jeho objektivita, nezávislost a nestrannost. Pro účely tohoto nařízení se použijí příslušné požadavky stanovené v harmonizované normě uvedené v příloze II.

3. Ověřovatel nesmí provádět pro provozovatele ani provozovatele letadel ověřovací činnosti, které představují nepřijatelné riziko ohrožující jeho nestrannost nebo které jej uvádějí do střetu zájmů. Při ověřování výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel nesmí ověřovatel využívat zaměstnance ani smluvní subjekty, které jsou ve skutečném nebo potenciálním střetu zájmů. Ověřovatel dále zajistí, aby činnosti zaměstnanců nebo organizací neovlivňovaly důvěrnost, objektivitu, nezávislost a nestrannost ověřování.

Má se za to, že nepřijatelné riziko ohrožující nestrannost nebo riziko střetu zájmů podle první věty prvního pododstavce vzniká mimo jiné v některém z těchto případů:

- a) pokud ověřovatel nebo některá součást stejného právního subjektu poskytuje poradenské služby pro vývoj části procesu monitorování a vykazování, který je popsán v plánu pro monitorování schváleném příslušným orgánem včetně vývoje metodiky monitorování, vytvoření návrhu výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel a vytvoření plánu pro monitorování;
- b) pokud ověřovatel nebo některá součást stejného právního subjektu poskytuje technickou podporu pro vývoj či správu systému zavedeného pro monitorování a vykazování údajů o emisích a tunokilometrech.

4. Má se za to, že ověřovatel se ve vztahu k provozovateli nebo provozovateli letadel dostal do střetu zájmů mimo jiné v některém z těchto případů:

- a) pokud je vztah mezi ověřovatelem a provozovatelem nebo provozovatelem letadel založen na společném vlastnictví, společné správě, společném řízení nebo společných zaměstnancích, sdílených zdrojích, společných financích a společných smlouvách nebo marketingu;
- b) pokud provozovatel nebo provozovatel letadel využil poradenskou službu uvedenou v odst. 3 písm. a) nebo technickou podporu uvedenou v písmenu b) uvedeného odstavce od poradenského orgánu, orgánu technické podpory nebo jiné organizace, které jsou s ověřovatelem v určitém vztahu a ohrožují jeho nestrannost.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) se nestrannost ověřovatele považuje za ohroženou, pokud jsou vztahy mezi ním a poradenským orgánem, orgánem technické podpory nebo jinou organizací založeny na společném vlastnictví, společné správě, společném řízení nebo společných zaměstnancích, sdílených zdrojích, společných financích, společných smlouvách nebo marketingu a společných platbách prodejně provize nebo jiných finančních pobídek za doporučení nových klientů.

5. Nezávislý přezkum a vydání ověřovací zprávy nesmí ověřovatel zajišťovat externě. Pro účely tohoto nařízení musí

ověřovatel při externím zajištění jiných ověřovacích činností splňovat příslušné požadavky stanovené v harmonizované normě uvedené v příloze II.

Uzavírání smluv se subjekty na provedení ověřovacích činností však externí zajištění pro účely prvního pododstavce nepředstavuje, pokud ověřovatel při uzavírání smluv s těmito osobami splňuje příslušné požadavky stanovené v harmonizované normě uvedené v příloze II.

6. Ověřovatel vytvoří, zdokumentuje, zavede a spravuje proces pro zajištění trvalé nestrannosti a nezávislosti ověřovatele, součástí stejného právního subjektu, jako je ověřovatel, a jiných organizací uvedených v odstavci 4 a všech zaměstnanců a smluvních subjektů, kteří se podílejí na ověřování. Tento proces zahrnuje mechanismus pro zajištění nestrannosti a nezávislosti ověřovatele a musí splňovat příslušné požadavky stanovené v harmonizované normě uvedené v příloze II.

KAPITOLA IV

AKREDITACE

Článek 43

Akreditace

Ověřovatel vydávající ověřovací zprávu provozovateli nebo provozovateli letadel musí být akreditován pro rozsah činností uvedených v příloze I, pro které ověřovatel provádí ověření výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel.

Článek 44

Cíle akreditace

Během procesu akreditace a monitorování akreditovaných ověřovatelů každý vnitrostátní akreditační orgán posoudí, zda ověřovatel a jeho zaměstnanci provádějí ověřovací činnosti:

- a) mají odbornou způsobilost k ověřování výkazů provozovatele nebo provozovatele letadel v souladu s tímto nařízením;
- b) provádějí ověření výkazů provozovatele nebo provozovatele letadel v souladu s tímto nařízením;
- c) splňují požadavky stanovené v kapitole III.

Článek 45

Žádost o akreditaci

1. O akreditaci podle čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 765/2008 a ustanovení této kapitoly může požádat každá právnická osoba nebo jiný právní subjekt.

Žádost musí obsahovat informace požadované na základě harmonizované normy uvedené v příloze III.

2. Vedle informací uvedených v odstavci 1 tohoto článku musí žadatel před zahájením posouzení podle článku 44 zpřístupnit vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu:

- a) všechny informace, které vnitrostátní akreditační orgán vyžaduje;
- b) postupy a informace týkající se procesů uvedených v čl. 40 odst. 1 a informace o systému řízení kvality uvedeném v čl. 40 odst. 2;
- c) kritéria odborné způsobilosti uvedená v čl. 35 odst. 2 písm. a) a b), výsledky procesu ověřování odborné způsobilosti podle článku 35, jakož i další příslušnou dokumentaci ohledně odborné způsobilosti všech zaměstnanců, kteří se podílejí na ověřovacích činnostech;
- d) informace o procesu pro zajištění trvalé nezávislosti a nezávislosti podle čl. 42 odst. 6 včetně příslušných záznamů o nezávislosti a nezávislosti žadatele a jeho zaměstnanců;
- e) informace o technických odbornících a klíčových zaměstnancích, kteří se podílejí na ověřování výkazů provozovatele nebo provozovatele letadel;
- f) systém a proces pro zajištění odpovídající interní dokumentace o ověření;
- g) další příslušné záznamy uvedené v čl. 41 odst. 1.

Článek 46

Příprava posouzení

1. Při přípravě posouzení podle článku 44 vezme každý vnitrostátní akreditační orgán v úvahu složitost rozsahu, pro který žadatel o akreditaci žádá, a složitost systému řízení kvality podle čl. 40 odst. 2, postupy a informace o procesech uvedených v čl. 40 odst. 1 a zeměpisné oblasti, ve kterých žadatel ověřování provádí nebo ve kterých ověřování plánuje.

2. Pro účely tohoto nařízení musí vnitrostátní akreditační orgán splňovat minimální požadavky stanovené v harmonizované normě uvedené v příloze III.

Článek 47

Posouzení

1. Posuzovací tým uvedený v článku 57 provádí pro účely posouzení podle článku 44 alespoň tyto činnosti:

- a) přezkum všech příslušných dokumentů a záznamů uvedených v článku 45;

- b) prohlídku provozovny žadatele s cílem přezkoumat reprezentativní vzorek interní dokumentace o ověření a posoudit zavedení systému řízení kvality žadatele a jeho postupů či procesů uvedených v článku 40;

- c) svědecké posouzení reprezentativní části požadovaného rozsahu akreditace a výkonosti a odborné způsobilosti reprezentativního počtu zaměstnanců žadatele podílejících se na ověření výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel s cílem zajistit soulad činnosti těchto zaměstnanců s tímto nařízením.

Při provádění těchto činností musí posuzovací tým splňovat požadavky stanovené v harmonizované normě uvedené v příloze III.

2. Posuzovací tým ohlásí zjištění a neshody žadateli v souladu s požadavky stanovenými v harmonizované normě uvedené v příloze III a vyžádá si od něj vyjádření k ohlášeným zjištěním a neshodám v souladu s uvedenými ustanoveními.

3. Žadatel přijme k odstranění všech neshod ohlášených podle odstavce 2 nápravná opatření a ve svém vyjádření ke zjištěním a neshodám ohlášeným posuzovacím týmem uvede, jaká opatření k odstranění všech zjištěných neshod přijal nebo plánuje přijmout ve lhůtě stanovené vnitrostátním akreditačním orgánem.

4. Vnitrostátní akreditační orgán vyjádření žadatele ke zjištěním a neshodám předložené podle odstavce 3 přezkoumá.

Pokud vnitrostátní akreditační orgán zjistí, že vyjádření žadatele je nedostatečné nebo neúčinné, vyžádá si od žadatele další informace nebo přijetí dalších opatření. Vnitrostátní akreditační orgán může rovněž požadovat důkaz o účinném zavedení přijatých opatření nebo provést následné posouzení účinného zavedení nápravných opatření.

Článek 48

Rozhodnutí o akreditaci a osvědčení o akreditaci

1. Vnitrostátní akreditační orgán při přípravě a přijímání rozhodnutí o udělení, rozšíření nebo obnovení akreditace žadatele vezme v úvahu požadavky stanovené v harmonizované normě uvedené v příloze III.

2. Pokud vnitrostátní akreditační orgán rozhodne o udělení, rozšíření nebo obnovení akreditace žadatele, vydá za tímto účelem osvědčení o akreditaci.

Osvědčení o akreditaci obsahuje alespoň informace požadované na základě harmonizované normy uvedené v příloze III.

Osvědčení o akreditaci uvedené v odstavci 2 je platné po dobu nejvýše pěti let od data, kdy vnitrostátní akreditační orgán toto osvědčení vydal.

Článek 49

Dozor

1. Vnitrostátní akreditační orgán vykonává každoroční dozor nad jednotlivými ověřovateli, kterým vydal osvědčení o akreditaci.

Dozor sestává alespoň:

- a) z prohlídky prostor ověřovatele s cílem provést činnosti uvedené v čl. 47 odst. 1 písm. b);
- b) ze svědeckého posouzení výkonnosti a odborné způsobilosti reprezentativního počtu zaměstnanců ověřovatele v souladu s čl. 47 odst. 1 písm. c).

2. Vnitrostátní akreditační orgán vykoná první dozor nad ověřovatelem v souladu s odstavcem 1 nejpozději dvanáct měsíců ode dne, kdy bylo tomuto ověřovateli vydáno osvědčení o akreditaci.

3. Vnitrostátní akreditační orgán připraví svůj plán dozoru nad jednotlivými ověřovateli tak, aby bylo možné posoudit reprezentativní vzorky rozsahu akreditace v souladu s požadavky stanovenými v harmonizované normě uvedené v příloze III.

4. Na základě výsledků dozoru podle odstavce 1 vnitrostátní akreditační orgán rozhodne, zda potvrdí prodloužení akreditace.

5. Pokud ověřovatel provádí ověření v jiném členském státě, může vnitrostátní akreditační orgán, který ověřovateli udělil akreditaci, požádat vnitrostátní akreditační orgán členského státu, v němž je ověření prováděno, aby dozorové činnosti vykonával jeho jménem a na jeho odpovědnost.

Článek 50

Opakované posouzení

1. Před skončením platnosti osvědčení o akreditaci provede vnitrostátní akreditační orgán opakované posouzení ověřovatele, kterému osvědčení vydal, a určí, zda lze platnost tohoto osvědčení o akreditaci prodloužit.

2. Vnitrostátní akreditační orgán připraví svůj plán opakovaného posouzení jednotlivých ověřovatelů tak, aby bylo možné posoudit reprezentativní vzorky rozsahu akreditace. Při plánování a výkonu dozoru musí vnitrostátní akreditační orgán splňovat požadavky stanovené v harmonizované normě uvedené v příloze III.

Článek 51

Mimořádné posouzení

1. Vnitrostátní akreditační orgán může kdykoli provést mimořádné posouzení ověřovatele, aby se ujistil, že ověřovatel splňuje požadavky tohoto nařízení.

2. Aby mohl vnitrostátní akreditační orgán posoudit nutnost mimořádného hodnocení, ověřovatel vnitrostátní akreditační orgán neprodleně informuje o všech podstatných změnách, které se týkají jeho akreditace a souvisejí s některým aspektem jeho stavu nebo provozu. Podstatné změny zahrnují ty, které jsou uvedeny v harmonizované normě uvedené v příloze III.

Článek 52

Rozšíření rozsahu

Vnitrostátní akreditační orgán provede na základě žádosti ověřovatele o rozšíření rozsahu udělené akreditace činnosti nezbytné ke stanovení toho, zda ověřovatel splňuje pro požadované rozšíření rozsahu akreditace požadavky článku 44.

Článek 53

Správní opatření

1. Vnitrostátní akreditační orgán může pozastavit, zrušit nebo omezit akreditaci ověřovatele, pokud ověřovatel nespĺňuje požadavky tohoto nařízení.

Vnitrostátní akreditační orgán pozastaví, zruší nebo omezí akreditaci ověřovatele, pokud o to ověřovatel požádá.

Vnitrostátní akreditační orgán vytvoří, zdokumentuje, zavede a spravuje postup pro pozastavení akreditace, zrušení akreditace nebo omezení rozsahu akreditace.

2. Vnitrostátní akreditační orgán pozastaví akreditaci nebo omezí rozsah akreditace v některém z těchto případů:

- a) ověřovatel závažným způsobem porušil požadavky tohoto nařízení;
- b) ověřovatel trvale a opakovaně neplní požadavky tohoto nařízení;
- c) ověřovatel porušil jiné zvláštní podmínky vnitrostátního akreditačního orgánu.

3. Vnitrostátní akreditační orgán zruší akreditaci, pokud:
- ověřovatel nenapravit příčiny, které vedly k rozhodnutí o pozastavení platnosti osvědčení o akreditaci;
 - člen vrcholného vedení organizace ověřovatele byl uznán vinným z podvodu;
 - ověřovatel úmyslně poskytl nepravdivé informace.
4. Proti rozhodnutí vnitrostátního akreditačního orgánu o pozastavení či zrušení akreditace nebo omezení jejího rozsahu v souladu s odstavci 2 a 3 lze podat odvolání.

Členské státy vytvoří postupy pro vyřizování těchto odvolání.

5. Rozhodnutí vnitrostátního akreditačního orgánu o pozastavení či zrušení akreditace nebo omezení jejího rozsahu nabývá účinku poté, co je oznámeno ověřovateli.

Vnitrostátní akreditační orgán ukončí pozastavení platnosti osvědčení o akreditaci, pokud obdrží dostatečné informace, které jej přesvědčí o tom, že ověřovatel splňuje požadavky tohoto nařízení.

KAPITOLA V

POŽADAVKY TÝKAJÍCÍ SE AKREDITAČNÍCH ORGÁNŮ PRO AKREDITACI OVĚŘOVATELŮ SYSTÉMU ETS

Článek 54

Vnitrostátní akreditační orgán

- Úkoly související s akreditací podle tohoto nařízení plní vnitrostátní akreditační orgány jmenované podle čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 765/2008.
- Pokud se členský stát rozhodne umožnit certifikaci ověřovatelů, kteří jsou fyzickými osobami, podle tohoto nařízení, je úkoly souvisejícími s certifikací těchto ověřovatelů pověřen jiný vnitrostátní orgán než vnitrostátní akreditační orgán jmenovaný podle čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 765/2008.
- Pokud se členský stát rozhodne využít možnosti stanovené v odstavci 2, zajistí, aby příslušný vnitrostátní orgán splňoval požadavky tohoto nařízení včetně požadavků stanovených v článku 70, a poskytne požadované podpůrné doklady v souladu s čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 765/2008.

4. Vnitrostátní akreditační orgán je členem orgánu uznaného podle článku 14 uvedeného nařízení.

5. Vnitrostátní akreditační orgán je pověřen akreditací jako činností orgánu veřejné správy a je formálně uznán členským státem, ve kterém orgány veřejné správy akreditaci přímo neprovádějí.

6. Pro účely tohoto nařízení vykonává vnitrostátní akreditační orgán své funkce v souladu s požadavky stanovenými v harmonizované normě uvedené v příloze III.

Článek 55

Přeshraniční akreditace

Pokud členský stát usoudí, že jmenovat vnitrostátní akreditační orgán nebo poskytovat akreditační služby ve smyslu článku 15 směrnice 2003/87/ES není hospodářsky smyslupné nebo udržitelné, obrátí se o pomoc na vnitrostátní akreditační orgán jiného členského státu.

Dotčený členský stát o tom informuje Komisi a jiné členské státy.

Článek 56

Nezávislost a nestrannost

- Vnitrostátní akreditační orgán je uspořádán tak, aby byla zaručena jeho úplná nezávislost na ověřovatelích, které posuzuje, a jeho nestrannost při provádění akreditačních činností.
- Za tímto účelem nesmí vnitrostátní akreditační orgán nabízet ani poskytovat žádné činnosti nebo služby, které poskytuje ověřovatel, ani nesmí poskytovat poradenské služby, vlastnit podíl či mít jiné finanční nebo manažerské zájmy v organizaci ověřovatele.
- Aniž je dotčeno ustanovení čl. 54 odst. 2, jsou struktura, povinnosti a úkoly vnitrostátního akreditačního orgánu jasně odlišeny od struktury, povinností a úkolů příslušného orgánu a jiných vnitrostátních orgánů.
- Vnitrostátní akreditační orgán přijímá všechna konečná rozhodnutí týkající se akreditace ověřovatelů.

Vnitrostátní akreditační orgán však může zadat určité činnosti subdodavatelům s výhradou požadavků stanovených v harmonizované normě uvedené v příloze III.

Článek 57

Posuzovací tým

1. Vnitrostátní akreditační orgán jmenuje posuzovací tým pro každé konkrétní posouzení.
2. Posuzovací tým sestává z vedoucího posuzovatele a v případě potřeby z odpovídajícího počtu posuzovatelů nebo technických odborníků pro konkrétní rozsah akreditace.

V posuzovacím týmu je alespoň jedna osoba se znalostmi monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle nařízení (EU) č. 601/2012, jež mají význam pro rozsah akreditace, a s odbornou způsobilostí a znalostmi nutnými k posouzení ověřovacích činností v rámci provozovatele zařízení nebo letadel pro daný rozsah a nejméně jedna osoba se znalostmi příslušných vnitrostátních právních předpisů a pokynů.

Článek 58

Požadavky na odbornou způsobilost posuzovatelů

1. Posuzovatel musí mít při posuzování ověřovatele odbornou způsobilost k provádění činností uvedených v kapitole IV. Za tímto účelem posuzovatel musí:
 - a) splňovat požadavky stanovené v harmonizované normě podle nařízení (ES) č. 765/2008 uvedené v příloze III;
 - b) mít znalosti směrnice 2003/87/ES, nařízení (EU) č. 601/2012, tohoto nařízení, příslušných norem a jiných příslušných právních předpisů, jakož i platných pokynů;
 - c) mít znalosti auditu údajů a informací podle čl. 37 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení získané na základě odborné přípravy nebo přístupu k osobě, která znalosti a zkušenosti v oblasti auditu těchto údajů a informací má.
2. Vedoucí posuzovatel musí splňovat požadavky na odbornou způsobilost uvedené v odstavci 1, prokázat odbornou způsobilost k vedení posuzovacího týmu a k tomu, nést odpovědnost za posouzení prováděné v souladu s tímto nařízením.
3. Interní osoby provádějící přezkum a osoby vydávající rozhodnutí o udělení, rozšíření nebo obnovení akreditace musí kromě požadavků na odbornou způsobilost uvedených v odstavci 1 mít i dostatečné znalosti a zkušenosti v oblasti hodnocení akreditace.

Článek 59

Techničtí odborníci

1. Vnitrostátní akreditační orgán může do posuzovacího týmu zahrnout i technické odborníky k zajištění podrobných

vědomostí a odborných znalostí ohledně konkrétního předmětu, které slouží jako potřebná podpora vedoucímu posuzovateli nebo posuzovatelům při provádění jejich posuzovacích činností.

2. Technický odborník má odbornou způsobilost a znalosti, pomocí nichž zajistí vedoucímu posuzovateli a posuzovateli účinnou podporu ohledně daného předmětu, pro který jsou jeho vědomosti a odborné znalosti vyžadovány. Technický odborník musí rovněž:

- a) mít znalosti směrnice 2003/87/ES, nařízení (EU) č. 601/2012, tohoto nařízení, příslušných norem a jiných příslušných právních předpisů, jakož i platných pokynů;
 - b) mít dostatečnou znalost ověřovacích činností.
3. Technický odborník provádí konkrétní úkoly pod vedením a na plnou odpovědnost vedoucího posuzovatele příslušného posuzovacího týmu.

Článek 60

Postupy

Vnitrostátní akreditační orgán musí vyhovovat požadavkům stanoveným podle článku 8 nařízení (ES) č. 765/2008.

Článek 61

Stížnosti

Pokud vnitrostátní akreditační orgán obdrží od příslušného orgánu, provozovatele nebo provozovatele letadel nebo jiných zúčastněných stran stížnost týkající se ověřovatele, vnitrostátní akreditační orgán v přiměřené lhůtě:

- a) rozhodne o platnosti stížnosti;
- b) zajistí, aby dotčenému ověřovateli byla dána příležitost vyjádřit se;
- c) přijme odpovídající opatření k vyřízení stížnosti;
- d) provede záznam o stížnosti a přijatých opatřeních a
- e) odpoví stěžovateli.

Článek 62

Záznamy a dokumentace

Vnitrostátní akreditační orgán vede záznamy o jednotlivých osobách podílejících se na akreditačním procesu. Tyto záznamy zahrnují záznamy týkající se příslušných kvalifikací, odborné přípravy, zkušeností, nestrannosti a odborné způsobilosti, jež jsou nezbytné k prokázání souladu s tímto nařízením.

Článek 63

Přístup k informacím a důvěrnost

1. Vnitrostátní akreditační orgán pravidelně zveřejňuje a aktualizuje informace, které v průběhu svých akreditačních činností obdrží.
2. Vnitrostátní akreditační orgán případně přijme vhodná opatření k zajištění důvěrnosti obdržených informací v souladu s čl. 8 bodem 4) nařízení (ES) č. 765/2008.

Článek 64

Vzájemné hodnocení

1. Vnitrostátní akreditační orgány se podrobí pravidelnému vzájemnému hodnocení.

Vzájemné hodnocení uspořádá orgán uznáný podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008.

2. Orgán uznáný podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008 zavede odpovídající kritéria vzájemného hodnocení a účinný a nezávislý postup vzájemného hodnocení za účelem posouzení toho, zda:

- a) vnitrostátní akreditační orgán, který je vzájemnému hodnocení podroben, provedl akreditační činnosti v souladu s kapitolou IV;
- b) vnitrostátní akreditační orgán, který je vzájemnému hodnocení podroben, splnil požadavky stanovené v této kapitole.

Tato kritéria zahrnují požadavky na odbornou způsobilost osob provádějících vzájemné hodnocení a týmů provádějících vzájemné hodnocení, které jsou specifické pro systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, zřízený podle směrnice 2003/87/ES.

3. Orgán uznáný podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008 zveřejní a sdělí výsledek vzájemného hodnocení vnitrostátního akreditačního orgánu Komisi, vnitrostátním orgánům zodpovědným za vnitrostátní akreditační orgány v členských státech a příslušnému orgánu členských států nebo kontaktnímu místu podle čl. 69 odst. 2.

4. Aniž je dotčen odstavec 1, platí, že pokud se vnitrostátní akreditační orgán úspěšně podrobí vzájemnému hodnocení uspořádanému orgánem uznáným podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008 před vstupem tohoto nařízení v platnost, je tomuto vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu udělena výjimka z povinnosti podrobit se novému vzájemnému hodnocení po vstupu tohoto nařízení v platnost v případě, že prokáže shodu s tímto nařízením.

Za tímto účelem předloží dotčený vnitrostátní akreditační orgán orgánu uznánému podle článku 14 nařízení č. 765/2008 žádost a potřebnou dokumentaci.

Orgán uznáný podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008 rozhodne, zda podmínky pro udělení výjimky byly splněny.

Výjimka platí po dobu nejvýše tří let ode dne oznámení rozhodnutí vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu.

5. Vnitrostátní orgán pověřený podle čl. 54 odst. 2 úkoly souvisejícími s certifikací ověřovatelů, kteří jsou fyzickými osobami, podle tohoto nařízení splňuje úroveň důvěryhodnosti rovnocennou vnitrostátním akreditačním orgánům, které se úspěšně podrobily vzájemnému hodnocení.

Za tímto účelem dotčený členský stát ihned po svých rozhodnutích, jimiž vnitrostátní orgán prováděním certifikace pověřil, poskytne Komisi a členským státům všechny příslušné podpůrné doklady. Žádný vnitrostátní orgán nesmí certifikovat ověřovatele pro účely tohoto nařízení dříve, než dotčený členský stát tyto podpůrné doklady poskytne.

Dotčený členský stát pravidelně přezkoumává fungování vnitrostátního orgánu s cílem zajistit, aby i nadále splňoval výše uvedenou úroveň důvěryhodnosti, a uvědomí o tom Komisi.

Článek 65

Nápravná opatření

1. Členské státy pravidelně kontrolují své vnitrostátní akreditační orgány s cílem zajistit, aby trvale splňovaly požadavky tohoto nařízení, s přihlédnutím k výsledkům vzájemného hodnocení uspořádaného v souladu s článkem 64.

2. Pokud vnitrostátní akreditační orgán nesplňuje požadavky tohoto nařízení nebo neplní své povinnosti stanovené tímto nařízením, dotčený členský stát přijme vhodná nápravná opatření nebo přijetí těchto nápravných opatření zajistí a uvědomí o tom Komisi.

Článek 66

Vzájemné uznávání ověřovatelů

1. Členské státy uznají rovnocennost služeb poskytovaných akreditačními orgány, které se úspěšně podrobily vzájemnému hodnocení. Členské státy akceptují osvědčení o akreditaci ověřovatelů akreditovaných těmito vnitrostátními akreditačními orgány a respektují právo těchto ověřovatelů provádět ověření v rozsahu své akreditace.

2. Pokud vnitrostátní akreditační orgán neprojde celým procesem vzájemného hodnocení do 31. prosince 2014, akceptují členské státy osvědčení o akreditaci ověřovatelů akreditovaných tímto vnitrostátním akreditačním orgánem za předpokladu, že orgán uznáný podle článku 14 nařízení č. 765/2008 zahájí s tímto vnitrostátním akreditačním orgánem proces vzájemného hodnocení a nezjistí nesoulad tohoto vnitrostátního akreditačního orgánu s tímto nařízením.

3. Pokud certifikaci ověřovatelů provádí vnitrostátní orgán podle čl. 54 odst. 2, akceptují členské státy osvědčení vydané tímto orgánem a respektují právo certifikovaných ověřovatelů provádět ověření v rozsahu své certifikace.

Článek 67

Monitorování poskytovaných služeb

Pokud členský stát v průběhu inspekce prováděné v souladu s čl. 31 odst. 4 směrnice 2006/123/ES zjistí, že ověřovatel nedodržuje toto nařízení, příslušný orgán nebo vnitrostátní akreditační orgán daného členského státu tuto skutečnost oznámí vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu, který ověřovatele akreditoval.

Vnitrostátní akreditační orgán, který ověřovatele akreditoval, posoudí sdělení těchto informací jako stížnost ve smyslu článku 61 tohoto nařízení a přijme odpovídající opatření a zašle odpověď příslušnému orgánu nebo vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu v souladu s čl. 72 odst. 2 druhým pododstavcem tohoto nařízení.

Článek 68

Výměna elektronických údajů a použití automatizovaných systémů

1. Členské státy mohou požadovat, aby ověřovatelé používali k vypracování ověřovacích zpráv elektronické šablony nebo specifické formáty souborů v souladu s čl. 74 odst. 1 nařízení (EU) č. 601/2012.

2. Pro účely předložení ověřovací zprávy a pro další typy komunikace mezi provozovatelem, provozovatelem letadel, ověřovatelem, příslušným orgánem a vnitrostátním akreditačním orgánem mohou být v souladu s čl. 74 odst. 2 nařízení (EU) č. 601/2012 zpřístupněny normalizované elektronické šablony nebo specifikace formátu souborů.

KAPITOLA VI

VÝMĚNA INFORMACÍ

Článek 69

Výměna informací a kontaktní místa

1. Členský stát zavede účinnou výměnu příslušných informací a účinnou spolupráci mezi svým vnitrostátním akreditačním orgánem nebo případně vnitrostátním orgánem pověřeným certifikací ověřovatelů a příslušným orgánem.

2. Pokud je v členském státě určen více než jeden příslušný orgán podle článku 18 směrnice 2003/87/ES, schválí členský stát jeden z těchto příslušných orgánů jako kontaktní místo pro výměnu informací, pro koordinaci spolupráce podle odstavce 1 a pro činnosti uvedené v této kapitole.

Článek 70

Akreditační pracovní program a zpráva o činnosti

1. Vnitrostátní akreditační orgán zpřístupní příslušnému orgánu jednotlivých členských států do 31. prosince každého roku akreditační pracovní program obsahující seznam ověřovatelů akreditovaných tímto vnitrostátním akreditačním orgánem, kteří oznámili podle článku 76, že v těchto členských státech plánují provádět ověřování. Akreditační pracovní program obsahuje k jednotlivým ověřovatelům alespoň tyto informace:

- a) očekávanou dobu a místo ověřování;
 - b) informace o činnostech, které vnitrostátní akreditační orgán pro ověřovatele naplánoval, zejména činnosti týkající se dozoru a opakovaného posouzení;
 - c) data předpokládaných svědeckých auditů prováděných vnitrostátním akreditačním orgánem za účelem posouzení ověřovatele včetně adresy a kontaktních údajů provozovatelů a provozovatelů letadel, u nichž proběhne během svědeckého auditu prohlídka;
 - d) informace o tom, zda vnitrostátní akreditační orgán požádal vnitrostátní akreditační orgán členského státu, ve kterém ověřovatel provádí ověření, o vykonávání dozorových činností.
2. Po předložení akreditačního pracovního programu v souladu s odstavcem 1 poskytne příslušný orgán vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu veškeré příslušné informace včetně veškerých příslušných vnitrostátních právních předpisů či pokynů.

3. Vnitrostátní akreditační orgán zpřístupní příslušnému orgánu do 1. června každého roku zprávu o činnosti. Zpráva o činnosti obsahuje ve vztahu k jednotlivým ověřovatelům, kteří byli tímto vnitrostátním akreditačním orgánem akreditováni, alespoň tyto informace:

- a) podrobné údaje o akreditaci ověřovatelů, kteří byli tímto vnitrostátním akreditačním orgánem nově akreditováni, včetně rozsahu akreditace těchto ověřovatelů;
- b) všechny změny rozsahu akreditace těchto ověřovatelů;
- c) souhrnné výsledky činností týkajících se dozoru a opakovaného posouzení prováděných vnitrostátním akreditačním orgánem;

- d) souhrnné výsledky uskutečněných mimořádných posouzení včetně důvodů pro zahájení těchto mimořádných posouzení;
- e) všechny stížnosti podané na ověřovatele od poslední zprávy o činnosti a opatření přijatá vnitrostátním akreditačním orgánem.

Článek 71

Výměna informací o správních opatřeních

Pokud vnitrostátní akreditační orgán uložil ověřovateli správní opatření podle článku 53 nebo pokud bylo ukončeno pozastavení akreditace nebo bylo na základě rozhodnutí o odvolání zrušeno rozhodnutí vnitrostátního akreditačního orgánu o uložení správních opatření podle článku 53, vnitrostátní akreditační orgán informuje tyto strany:

- a) příslušný orgán členského státu, v němž je ověřovatel akreditován;
- b) příslušný orgán a vnitrostátní akreditační orgán všech členských států, v nichž ověřovatel provádí ověření.

Článek 72

Výměna informací ze strany příslušného orgánu

1. Příslušný orgán členského státu, v němž ověřovatel provádí ověření, sdělí každoročně vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu, který ověřovatele akreditoval, alespoň tyto informace:

- a) příslušné výsledky kontroly výkazu provozovatele a provozovatele letadel a ověřovací zprávy, zejména ohledně zjištěného nesouladu daného ověřovatele s tímto nařízením;
- b) výsledky inspekce u provozovatele nebo provozovatele letadel, pokud tyto výsledky mají pro vnitrostátní akreditační orgán význam s ohledem na akreditaci ověřovatele a dozor nad ním nebo pokud tyto výsledky vykazují zjištěný nesoulad tohoto ověřovatele s tímto nařízením;
- c) výsledky hodnocení interní dokumentace o ověření tohoto ověřovatele, pokud byla tato interní dokumentace o ověření hodnocena příslušným orgánem podle čl. 26 odst. 3;
- d) stížnosti na tohoto ověřovatele, které příslušný orgán obdržel.

2. Pokud informace uvedené v odstavci 1 obsahují důkaz o tom, že příslušný orgán zjistil nesoulad ověřovatele s tímto

nařízením, považuje vnitrostátní akreditační orgán sdělení těchto informací za stížnost příslušného orgánu na tohoto ověřovatele ve smyslu článku 61.

Vnitrostátní akreditační orgán přijme vhodná opatření k vyřízení těchto informací a zašle příslušnému orgánu odpověď do tří měsíců od jejich obdržení. Ve své odpovědi vnitrostátní akreditační orgán informuje příslušný orgán o opatřeních, která přijal, a případně o správních opatřeních, která ověřovateli uložil.

Článek 73

Výměna informací o dozoru

1. Pokud byl vnitrostátní akreditační orgán členského státu, v němž ověřovatel provádí ověření, požádán podle čl. 49 odst. 5 o výkon dozorových činností, oznámí svá zjištění vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu, který ověřovatele akreditoval, pokud se oba vnitrostátní akreditační orgány nedohodnou jinak.

2. Vnitrostátní akreditační orgán, který ověřovatele akreditoval, vezme tato zjištění podle odstavce 1 v úvahu při posuzování toho, zda ověřovatel splňuje požadavky tohoto nařízení.

3. Pokud se na základě zjištění podle odstavce 1 prokáže, že ověřovatel není s tímto nařízením v souladu, přijme vnitrostátní akreditační orgán, který jej akreditoval, odpovídající opatření podle tohoto nařízení a informuje vnitrostátní akreditační orgán, který vykonává dozorové činnosti:

- a) o tom, jaká opatření přijal vnitrostátní akreditační orgán, který ověřovatele akreditoval;
- b) případně o tom, jaká opatření přijal ověřovatel ohledně daných zjištění;
- c) případně o tom, jaká správní opatření byla ověřovateli uložena.

Článek 74

Výměna informací s členským státem usazení ověřovatele

Pokud ověřovatel získá akreditaci od vnitrostátního akreditačního orgánu v jiném členském státě, než v jakém je usazen, zašle akreditační pracovní program a zprávu o činnosti uvedené v článku 70, jakož i informace uvedené v článku 71 rovněž příslušnému orgánu členského státu, v němž je usazen.

Článek 75

Databáze akreditovaných ověřovatelů

1. Vnitrostátní akreditační orgány nebo případně vnitrostátní orgány uvedené v čl. 54 odst. 2 vytvoří a spravují databázi a zpřístupní tuto databázi jiným vnitrostátním akreditačním orgánům, vnitrostátním orgánům, ověřovatelům, provozovatelům, provozovatelům letadel a příslušným orgánům.

Orgán uznáný podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008 přístup k databázím usnadní a harmonizuje s cílem umožnit účinnou a nákladově efektivní komunikaci mezi vnitrostátními akreditačními orgány, vnitrostátními orgány, ověřovateli, provozovateli, provozovateli letadel a příslušnými orgány a může tyto databáze sjednotit do jediné centralizované databáze.

2. Databáze uvedená v odstavci 1 obsahuje alespoň tyto informace:

- a) jméno a adresu všech ověřovatelů akreditovaných daným vnitrostátním akreditačním orgánem;
- b) členské státy, v nichž ověřovatel provádí ověřování;
- c) rozsah akreditace jednotlivých ověřovatelů;
- d) datum udělení akreditace a datum skončení její platnosti;
- e) veškeré informace o správních opatřeních, která byla ověřovateli uložena.

Tyto informace se zveřejní.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. června 2012.

Článek 76

Oznámení učiněné ověřovatelem

1. Aby mohl vnitrostátní akreditační orgán vytvořit návrh akreditačního pracovního programu a zprávy o činnosti uvedených v článku 70, sdělí ověřovatel do 15. listopadu každého roku vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu, který jej akreditoval, tyto informace:

- a) plánovanou dobu a místo ověření, která ověřovatel hodlá provést;
- b) adresu a kontaktní údaje provozovatelů nebo provozovatelů letadel, jejichž výkazy emisí a tunokilometrů jsou předmětem ověření.

2. Dojde-li ke změně informací uvedených v odstavci 1, ověřovatel tyto změny oznámí akreditačnímu orgánu ve lhůtě, kterou tento vnitrostátní akreditační orgán schválí.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 77

Přechodná ustanovení

Údaje o emisích a případně o činnostech vykázané přede dnem 1. ledna 2013 se ověřují podle požadavků stanovených v rozhodnutí 2007/589/ES⁽¹⁾.

Článek 78

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2013.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 229, 31.8.2007, s. 1.

PŘÍLOHA I

Rozsah akreditace ověřovatelů

Rozsah akreditace ověřovatelů je uveden v osvědčení o akreditaci pomocí těchto skupin činností podle přílohy I směrnice 2003/87/ES a jiných činností podle článků 10a a 24 směrnice 2003/87/ES. Tato ustanovení se stejným způsobem použijí na ověřovatele certifikované vnitrostátním orgánem v souladu s čl. 54 odst. 2 tohoto nařízení.

Č. skupiny činností	Rozsah akreditace
1a	Spalování paliv v zařízeních, ve kterých jsou používána pouze standardní komerční paliva definovaná v nařízení (EU) č. 601/2012, nebo pokud je v zařízeních kategorie A nebo B používán zemní plyn
1b	Spalování paliv v zařízení bez omezení
2	Rafinace minerálních olejů
3	— Výroba koksu — Pražení nebo slinování kovové rudy (včetně siřičkové rudy), včetně peletizace — Výroba surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lití
4	— Výroba nebo zpracování železných kovů (včetně ferrosilitin) — Výroba sekundárního hliníku — Výroba nebo zpracování neželezných kovů včetně výroby slitin
5	Výroba primárního hliníku (emise CO ₂ a PFC)
6	— Výroba cementového slínku — Výroba vápna nebo kalcinace dolomitu či magnezitu — Výroba skla včetně skelných vláken — Výroba keramických výrobků vypalováním — Výroba izolačního materiálu z minerální vlny — Sušení nebo kalcinace sádrovce nebo výroba sádrokartonu a jiných výrobků ze sádry
7	— Výroba buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů — Výroba papíru nebo lepenky
8	— Výroba černého uhlíku — Výroba čpavku — Množstevní výroba organických chemikálií krakováním, reformováním, částečnou nebo celkovou oxidací nebo podobnými postupy — Výroba vodíku (H ₂) a syntetického plynu reformováním nebo částečnou oxidací — Výroba uhličitanu sodného (Na ₂ CO ₃) a hydrogenuhličitanu sodného (NaHCO ₃)
9	— Výroba kyseliny dusičné (emise CO ₂ a N ₂ O) — Výroba kyseliny adipové (emise CO ₂ a N ₂ O) — Výroba glyoxalu a kyseliny glyoxylové (emise CO ₂ a N ₂ O) — Výroba kaprolaktamu
10	— Zachytávání skleníkových plynů ze zařízení spadajících do působnosti směrnice 2003/87/ES pro účely přepravy a geologického uložení v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES — Přeprava skleníkových plynů potrubím za účelem geologického uložení v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES
11	Geologické ukládání skleníkových plynů v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES
12	Činnosti v oblasti letectví (údaje o emisích a tunokilometrech)

Č. skupiny činností	Rozsah akreditace
98	Jiné činnosti podle článku 10a směrnice 2003/87/ES
99	Jiné činnosti zahrnované členským státem podle článku 24 směrnice 2003/87/ES, které jsou upřesněny v osvědčení o akreditaci

PŘÍLOHA II

Požadavky na ověřovatele

Pokud jde o požadavky na ověřovatele, použije se harmonizovaná norma podle nařízení (ES) č. 765/2008 týkající se požadavků na orgány validování nebo ověřování skleníkových plynů pro použití v akreditaci nebo jiných formách uznávání. Dále se použijí tyto postupy, procesy a opatření uvedené v čl. 40 odst. 1:

- a) proces a strategie komunikace s provozovatelem nebo provozovatelem letadel a jinými příslušnými stranami;
- b) odpovídající opatření pro zajištění důvěrnosti získaných informací;
- c) proces vyřizování odvolání;
- d) proces vyřizování stížností (včetně orientačních lhůt);
- e) proces vydání revidované ověřovací zprávy, pokud byla zjištěna chyba v ověřovací zprávě nebo ve výkazu provozovatele nebo provozovatele letadel poté, co ověřovatel předložil ověřovací zprávu provozovateli nebo provozovateli letadel k dalšímu postoupení příslušnému orgánu;
- f) postup nebo proces externího zajištění ověřovacích činností prostřednictvím jiných organizací.

PŘÍLOHA III

Minimální požadavky na akreditační proces a požadavky na akreditační orgány

Pokud jde o minimální požadavky na akreditaci a požadavky na akreditační orgány, použije se harmonizovaná norma podle nařízení (ES) č. 765/2008 týkající se obecných požadavků na akreditační orgány akreditující subjekty posuzování shody.